

Официален вестник

на Европейския съюз

C 63

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
13 март 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд	
2010/C 63/01	Последна публикация на Съда в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 51, 27.2.2010 г.	1
	V Становища	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд	
2010/C 63/02	Дело C-444/07: Решение на Съда (първи състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ, Република Полша) — MG Probud Gdynia sp. z o.o./Główny Urząd Celny w Saarbrücken („Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Производство по несъстоятелност — Отказ на държава членка да признае решението за образуване на производство по несъстоятелност, взето от компетентната юрисдикция на друга държава членка, както и решения за провеждането и приключването на това производство по несъстоятелност“)	2

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/С 63/03	Съединени дела С-471/07 и С-472/07: Решение на Съда (трети състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (С-471/07 и С-472/07), Bayer SA (С-471/07 и С-472/07), Pfizer SA (С-471/07 и С-472/07), Servier Benelux SA (С-471/07 и С-472/07), Janssen Cilag SA (С-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, по-рано известно като Sanofi-Synthelabo SA (С-472/07)/Белгийската държава („Директива 89/105/ЕИО — Прозрачност на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека — Член 4, параграф 1 — Непосредствено действие — Замразяване на цените“)	2
2010/С 63/04	Дело С-546/07: Решение на Съда (трети състав) от 21 януари 2010 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно предоставяне на услуги — Член 49 ЕО — Приложение XII към Акта за присъединяване — Списък, посочен в член 24 от Акта за присъединяване: Полша — Глава 2, точка 13 — Възможност за Федерална република Германия да дерогира член 49, параграф 1 ЕО — Клауза „standstill“ — Спогодба от 31 януари 1990 г. между правителството на Федерална република Германия и правителството на Република Полша относно командироване на работници от полски предприятия за изпълнение на договори за изработка — Изключване на възможността за предприятията, установени в други държави членки, да сключват с полски предприятия договори за изработка, свързани с извършване на строителни работи в Германия — Разширяване на приложното поле на съществуващите към датата на подписване на Договора за присъединяване ограничения на достъпа на полските работници до германския пазар на труда)	3
2010/С 63/05	Дело С-555/07: Решение на Съда (голям състав) от 19 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Düsseldorf, Германия) — Seda Küçükdeveci/Swedex GmbH & Co. KG (Принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст — Директива 2000/78/ЕО — Национално законодателство относно уволнението, съгласно което при изчисляването на срока за предизвестие не се взема предвид периодът на полагане на труд от заетото лице преди навършването от него на 25-годишна възраст — Обосноваване на мярката — Национална правна уредба, която противоречи на директивата — Роля на националния съд)	4
2010/С 63/06	Дело С-118/08: Решение на Съда (голям състав) от 26 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado (Процесуална автономия на държавите членки — Принцип на равностойност — Иск за отговорност, насочен срещу държавата — Нарушение на правото на Съюза — Нарушение на Конституцията)	4
2010/С 63/07	Дело С-226/08: Решение на Съда (втори състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Oldenburg — Германия) — Stadt Papenburg/Bundesrepublik Deutschland (Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение на съответната държава членка да даде съгласието си за съставяния от Комисията проектосписък на териториите от значение за Общността — Интереси и гледни точки, които трябва да се вземат предвид)	5
2010/С 63/08	Дело С-229/08: Решение на Съда (голям състав) от 12 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Германия) — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main (Директива 2000/78/ЕО — Член 4, параграф 1 — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Национална разпоредба, която определя 30 години като максимална възраст за наемане на държавни служители на работа в пожарните служби — Преследвана цел — Понятие за основно и определящо професията изискване)	6

2010/C 63/09	Дело C-233/08: Решение на Съда (първи състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud, Чешка република) — Milan Kyrián/Celní úřad Tábor (Взаимопомощ при събирането на вземания — Директива 76/308/ЕИО — Контролни правомощия на юрисдикциите на държавата членка по местонахождение на запитвания орган — Изпълнителна сила на документа, позволяващ изпълнение — Редовно съобщаване на документа на длъжника — Съобщаване на език, който получателят не разбира)	6
2010/C 63/10	Дело C-264/08: Решение на Съда (втори състав) от 28 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie van België, Белгия) — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV (Митнически кодекс на Общността — Митническо задължение — Размер на сборовете — Членове 217 и 221 — Собствени ресурси на Общностите — Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 — Член 6 — Изискване за „вземане под отчет“ на размера на сборовете преди уведомяването на длъжника за него — Понятие за дължима сума)	7
2010/C 63/11	Дело C-311/08: Решение на Съда (трети състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Mons, Белгия) — Société de Gestion Industrielle (SGI)/État belge (Свобода на установяване — Свободно движение на капиталите — Пряко данъчно облагане — Законодателство в областта на данъка върху доходите — Определяне на облагаемия доход на дружества — Дружества в положение на взаимозависимост — Необичайно или безвъзмездно предимство, предоставено от дружество, местно лице, на дружество, установено в друга държава членка — Добавяне на размера на въпросното предимство към собствената печалба на предоставилото го дружество, местно лице — Балансирано разпределение на данъчните правомощия между държавите членки — Борба с избягването на данъци — Предотвратяване на злоупотреби — Пропорционалност)	8
2010/C 63/12	Дело C-333/08: Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на стоки — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Количествени ограничения върху вноса — Мярка с равностоен ефект — Режим на предварително разрешение — Обработващи спомагателни вещества и храни, за приготвянето на които са били използвани обработващи спомагателни вещества от други държави членки, където те са законно произведени и/или пуснати в продажба — Процедура, която позволява на икономическите оператори да впишат такива вещества в „позитивен списък“ — Клауза за взаимно признаване — Национална правна уредба, която създава положение на правна несигурност за икономическите оператори)	8
2010/C 63/13	Дело C-343/08: Решение на Съда (трети състав) от 14 януари 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2003/41/ЕО — Дейности и надзор на институциите за професионално пенсионно осигуряване — Частично нетранспониране в предвидения срок — Липса на институции за професионално пенсионно осигуряване, установени на територията на страната — Компетентност на държавите членки да организират своята национална система за пенсионно осигуряване)	9
2010/C 63/14	Дело C-362/08 P: Решение на Съда (голям състав) от 26 януари 2010 г. — Internationaler Hilfsfonds eV/Европейска комисия (Обжалване — Достъп до документите на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Жалба за отмяна — Понятие за обжалваем акт по смисъла на член 230 ЕО)	9
2010/C 63/15	Дело C-398/08 P: Решение на Съда (първи състав) от 21 януари 2010 г. — Audi AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква б) и член 63 — Словна марка „Vorsprung durch Technik“ — Марки, които се състоят от рекламни лозунги — Отличителен характер — Заявка за марка за множество стоки и услуги — Съответни потребители — Преценка и общи мотиви — Нови документи)	10

2010/C 63/16	Дело C-406/08: Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Queen's Bench Division), Обединеното кралство) — Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority (Директива 89/665/ЕИО — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки — Срок за обжалване — Дата, от която започва да тече срокът за обжалване)	11
2010/C 63/17	Съединени дела C-430/08 и C-431/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициални запитвания от VAT and Duties Tribunal, Edinburgh и VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Обединено кралство — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Регламент (ЕИО) № 2913/92 относно създаване на Митнически кодекс на Общността — Членове 78 и 203 — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 865 — Режим активно усъвършенстване — Погрешен код на митнически режим — Възникване на митническо задължение — Поправка на митническа декларация)	11
2010/C 63/18	Дело C-456/08: Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 93/37/ЕИО — Обществени поръчки за строителство — Уведомяване на кандидатите и на оферентите за решенията относно възлагането на поръчката — Директива 89/665/ЕИО — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки — Срок за обжалване — Дата, от която започва да тече срокът за обжалване)	12
2010/C 63/19	Дело C-462/08: Решение на Съда (втори състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg, Германия) — Ümit Bekleyen/Land Berlin (Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Член 7, втора алинея от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране — Право на детето на турски работник да отговаря на всяко предложение за работа в приемашата държава членка, където е преминало курс на професионално обучение — Начало на професионалното обучение след окончателно напускане на тази държава членка от родителите)	13
2010/C 63/20	Дело C-470/08: Решение на Съда (пети състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te Arnhem, Нидерландия) — K. van Dijk/Gemeente Kampen (Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за подпомагане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схема на единно плащане — Прехвърляне на правата на плащане — Изтичане на договора за аренда — Задължения на арендатора и на арендодателя)	13
2010/C 63/21	Дело C-472/08: Решение на Съда (първи състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts, Република Латвия) — Alstom Power Hydro/Valsts ieņēmumu dienests (Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Член 18, параграф 4 — Национално законодателство, предвиждащо тригодишен давностен срок за възстановяването на надвзетия ДДС)	14
2010/C 63/22	Дело C-473/08: Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Sächsisches Finanzgericht, Германия) — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I (Шеста директива ДДС — Член 13, А, параграф 1, буква й) — Освобождаване — Частни уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното или университетското образование — Услуги, предоставяни от независим преподавател в рамките на организиран от трета организация курс за продължаващо професионално обучение)	14

2010/С 63/23	Дело С-22/09: Решение на Съда (осми състав) от 29 октомври 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава членка — Енергийна политика — Спестяване на енергия — Директива 2002/91/ЕО — Енергийни характеристики на сградите — Липса на транспониране в предписания срок)	15
2010/С 63/24	Дело С-403/09 PPU: Решение на Съда (трети състав) от 23 декември 2009 г. (преюдициално запитване от Višje sodišče v Mariboru, Република Словения) — Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia (Съдебно сътрудничество по граждански дела — Брачни дела и дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Привременни мерки относно правото на упражняване на родителски права — Съдебно решение, подлежащо на изпълнение в държава членка — Неправомерно отвеждане на детето — Друга държава членка — Друг съд — Предоставяне на правото на упражняване на родителските права на другия родител — Компетентност — Спешно преюдициално производство)	16
2010/С 63/25	Съединени дела С-162/08—С-164/08: Определение на Съда (шести състав) от 23 ноември 2009 г. (преюдициални запитвания от Monomeles Protodikeio Rethymnis, Гърция) — Geórgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (С-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou (С-163/08) и Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis (С-164/08) (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Клаузи 5 и 8 от Рамковото споразумение относно срочната работа — Срочни трудови договори в общественния сектор — Първи или единствен договор — Последователни договори — Еквивалентна правна мярка — Намаляване на общото ниво на закрила на работниците — Мерки за предотвратяване на злоупотреби — Санкции — Абсолютна забрана за преобразуването на срочни трудови договори в договори с неопределена продължителност в общественния сектор — Последници от неправилно транспониране на директива — Конформно тълкуване)	16
2010/С 63/26	Дело С-444/08 P: Определение на Съда от 26 ноември 2009 г. — Região autónoma dos Açores/Съвет на Европейския съюз, Комисия на Европейските общности, Кралство Испания, Seas at Risk VZW, порано Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council (Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Регламент (ЕО) № 1954/2003 — Жалба за отмяна — Недопустимост — Регионално или местно образование — Актове, които засягат това образование пряко и лично — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)	18
2010/С 63/27	Съединени дела С-488/08 P и С-489/08 P: Определение на Съда (шести състав) от 4 декември 2009 г. — Matthias Rath/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Dr. Grandel GmbH (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словни марки „Epican“ и „Epican Forte“ — Възражение на притежателя на словната марка на Общността „EPIGRAN“ — Вероятност от объркване — Частичен отказ за регистрация — Явно недопустими жалби)	18
2010/С 63/28	Дело С-494/08 P: Определение на Съда (пети състав) от 9 декември 2009 г. — Prana Haus GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Жалба — Член 119 от Процедурния правилник — Марка на Общността — Словна марка PRANAHAUS — Регламент (ЕО) № 40/94 — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Жалба, отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)	19

2010/C 63/29	Дело C-497/08: Определение на Съда (трети състав) от 12 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Charlottenburg, Германия) — Amiraïke Berlin GmbH (Юрисдикция по охранително производство — Назначаване на ликвидатор на дружество — Липса на компетентност на Съда)	19
2010/C 63/30	Дело C-112/09 P: Жалба, подадена на 24 март 2009 г. от Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 13 януари 2009 г. по дело T-456/08, Sociedad General de Autores y Editores de España/Комисия на Европейските общности	19
2010/C 63/31	Дело C-463/09: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Испания) на 25 ноември 2009 г. — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor и Ayuntamiento de Cobisa	20
2010/C 63/32	Дело C-487/09: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 30 ноември 2009 г. — INMOGOLF SA/Administración General del Estado	20
2010/C 63/33	Дело C-488/09: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 30 ноември 2009 г. — Asociación de Transporte por Carretera/Administración General del Estado	21
2010/C 63/34	Дело C-497/09: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 декември 2009 г. — Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog	21
2010/C 63/35	Дело C-499/09: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 декември 2009 г. — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	22
2010/C 63/36	Дело C-501/09: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhofs (Германия) на 3 декември 2009 г. — Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden	22
2010/C 63/37	Дело C-502/09: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 декември 2009 г. — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold	23
2010/C 63/38	Дело C-505/09 P: Жалба, подадена на 4 декември 2009 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 23 септември 2009 г. по дело T-263/07, Европейска комисия/Република Естония	23
2010/C 63/39	Дело C-506/09 P: Жалба, подадена на 7 декември 2009 г. от Португалската република срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 23 септември 2009 г. по дело T-385/05, Transn�utica — Transportes e Navega�o SA/Комисия	24
2010/C 63/40	Дело C-515/09: Иск, предявен на 11 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония	25

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/С 63/41	Дело С-516/09: Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 11 декември 2009 г. — Tanja Berger/Tiroler Gebietskrankenkasse	25
2010/С 63/42	Дело С-523/09: Преюдициално запитване, отправено от Tartu Ringkonnakohtus (Република Естония) на 15 декември 2009 г. — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet	25
2010/С 63/43	Дело С-527/09: Иск, предявен на 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония	26
2010/С 63/44	Дело С-528/09: Иск, предявен на 17 декември 2009 г. — Европейска Комисия/Република Естония	26
2010/С 63/45	Дело С-530/09: Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Република Полша) на 18 декември 2009 г. — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa/Minister Finansów	27
2010/С 63/46	Дело С-535/09 Р: Жалба, подадена на 18 декември 2009 г. от Република Естония срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (първи състав) на 2 октомври 2009 г. по дело Т-324/05, Република Естония/Европейска комисия	28
2010/С 63/47	Дело С-536/09: Преюдициално запитване, отправено от Upravno sodišče Republike Slovenije (Република Словения) на 21 Декември 2009 г. — Marija Omejc/Република Словения	28
2010/С 63/48	Дело С-537/09: Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Обединеното кралство) на 21 декември 2009 г. — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Secretary of State for Work and Pensions	29
2010/С 63/49	Дело С-541/09: Преюдициално запитване, отправено от Giudice di pace di Varese (Италия) на 17 декември 2009 г. — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	30
2010/С 63/50	Дело С-542/09: Иск, предявен на 18 декември 2009 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия	31
2010/С 63/51	Дело С-545/09: Иск, предявен на 22 декември 2009 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	31
2010/С 63/52	Дело С-551/09: Иск, подаден на 23 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Австрия ...	32
2010/С 63/53	Дело С-1/10: Преюдициално запитване, отправено от Audiencia provincial de Tarragona (Испания) на 4 януари 2010 г. — Наказателно производство срещу Valentín Salmerón Sánchez	32

2010/C 63/54	Дело C-2/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Италия) на 4 януари 2010 г. — Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl и Eolica di Altamura s.r.l./ Regione Puglia	33
2010/C 63/55	Дело C-3/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Rossano (Италия) на 5 януари 2010 г. — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano ..	34
2010/C 63/56	Дело C-4/10: Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 5 януари 2010 г. — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	36
2010/C 63/57	Дело C-5/10 P: Жалба, подадена на 6 януари 2010 г. от Giampietro Torresan срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 19 ноември 2009 г. по дело T-234/06 — Torresan/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG	36
2010/C 63/58	Дело C-7/10: Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 8 януари 2010 г. — Staatssecretaris van Justitie, друга страна: T. Kahveci	37
2010/C 63/59	Дело C-9/10: Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 8 януари 2010 г. — Staatssecretaris van Justitie, друга страна: O. Inan	37
2010/C 63/60	Дело C-10/10: Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия	38
2010/C 63/61	Дело C-14/10: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) на 11 януари 2010 г. — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions	38
2010/C 63/62	Дело C-15/10: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) на 11 януари 2010 г. — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions	39
2010/C 63/63	Дело C-16/10: Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) на 11 януари 2010 г. — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications и British Telecommunications PLC	40
2010/C 63/64	Дело C-24/10: Жалба, подадена на 14 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция ...	41
2010/C 63/65	Дело C-27/10: Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 18 януари 2010 г. — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	41
2010/C 63/66	Дело C-39/10: Иск, предявен на 22 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония	42

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/С 63/67	Дело С-110/08: Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 10 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Австрия	43
2010/С 63/68	Дело С-452/08: Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Испания) — Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.	43
2010/С 63/69	Дело С-516/08: Определение на председателя на Съда от 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Полша	43
2010/С 63/70	Дело С-530/08: Определение на председателя на шести състав на Съда от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Унгария	43
2010/С 63/71	Дело С-44/09: Определение на председателя на осми състав на Съда от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	44
2010/С 63/72	Дело С-46/09: Определение на председателя на седми състав на Съда от 4 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония	44
2010/С 63/73	Дело С-121/09: Определение на председателя на Съда от 24 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	44
2010/С 63/74	Дело С-126/09: Определение на председателя на Съда от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург	44
2010/С 63/75	Дело С-139/09: Определение на председателя на от 11 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	44
2010/С 63/76	Дело С-141/09: Определение на председателя на Съда от 15 декември 2009 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург	44
2010/С 63/77	Дело С-149/09: Определение на председателя на Съда от 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург	44
2010/С 63/78	Дело С-280/09: Определение на председателя на Съда от 15 декември 2009 г. — Европейска комисия/Португалска република	45
2010/С 63/79	Дело С-297/09: Определение на председателя на Съда от 5 ноември 2009 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te Amsterdam, Нидерландия) — Наказателно производство/Х	45

Общ съд

2010/C 63/80	Дело T-34/07: Решение на Общия съд от 21 януари 2010 г. — Goncharov/CXВП — DSB (DSBW) („Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността DSBW — По-ранна словна марка на Общността DSB — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)“)	46
2010/C 63/81	Дело T-309/08: Решение на Общия съд от 21 януари 2010 г. — G-Star Raw Denim/CXВП — ESGW (G Stor) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „G Stor“ — По-ранни национална марка и фигуративна и словни марки на Общността „G-STAR“ и „G-STAR RAW DENIM“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между марките — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009))	46
2010/C 63/82	Дело T-331/08: Решение на Общия съд от 27 януари 2010 г. — REWE-Zentral/CXВП — Grupo Cooperativo Teure (Solfrutta) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Solfrutta“ — По-ранна словна марка на Общността „FRUTISOL“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Частичен отказ за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009))	47
2010/C 63/83	Дело T-443/09 R: Определение на председателя на Общия съд от 20 януари 2010 г. — Agriconsulting Europe/Комисия („Обезпечително производство — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Отхвърляне на оферта — Молба за постановяване на временни мерки и за спиране на изпълнението — Загуба на възможност — Липса на значителна и непоправима вреда — Липса на неотложност“)	47
2010/C 63/84	Дело T-474/09: Жалба, подадена на 30 ноември 2009 г. — Fercal — Consultadoria e Serviços/CXВП — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)	47
2010/C 63/85	Дело T-1/10: Жалба, подадена на 4 януари 2010 г. — PPG и SNF/ECHA	48
2010/C 63/86	Дело T-12/10 P: Жалба, подадена на 15 януари 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу Определение на Съда на публичната служба от 29 октомври 2009 г. по дело Marcuccio/Комисия, F-94/08	49
2010/C 63/87	Дело T-16/10: Жалба, подадена на 22 януари 2010 г. — Alisei/Комисия	49
2010/C 63/88	Дело T-11/98: Определение на Общия съд от 7 януари 2010 г. — van Hest/Съвет и Комисия	50
2010/C 63/89	Дело T-348/03 RENV: Определение на Общия съд от 14 януари 2010 г. — Koninklijke FrieslandCampina/Комисия	51

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД

(2010/С 63/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 37, 13.2.2010 г.

ОВ С 24, 30.1.2010 г.

ОВ С 11, 16.1.2010 г.

ОВ С 312, 19.12.2009 г.

ОВ С 297, 5.12.2009 г.

ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ, Република Полша) — MG Probud Gdynia sp. z o.o./Główny Urząd Celny w Saarbrücken

(Дело C-444/07) ⁽¹⁾

(„Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Производство по несъстоятелност — Отказ на държава членка да признае решението за образуване на производство по несъстоятелност, взето от компетентната юрисдикция на друга държава членка, както и решения за провеждането и приключването на това производство по несъстоятелност“)

(2010/С 63/02)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Страни в главното производство

Ищец: MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Ответник: Główny Urząd Celny w Saarbrücken

Предмет

Преюдициално запитване — Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku — Тълкуване на членове 3, 4, 16, 17 и 25 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, стр. 1) — Запор от органите на държава членка, в противоречие с националните правни разпоредби на държавата, в която е образувано производството, на сума, намираща се в банковата сметка на предприятие, след като спрямо него е образувано производство по несъстоятелност в друга държава членка — Отказ на държава членка да признае, когато в тази държава не е образувано вторично производство по несъстоятелност, на образуваното от юрисдикция в друга държава членка производство по несъстоятелност

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност, и по-

специално членове 3, 4, 16, 17 и 25 от него трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай като този в главното производство след образуването на главно производство по несъстоятелност в държава членка, компетентните органи на друга държава членка, в която не е образувано вторично производство по несъстоятелност, са длъжни — освен ако са налице основанията за отказ, изведени от член 25, параграф 3 и член 26 от Регламента — да признаят и изпълнят всички решения във връзка с това главно производство по несъстоятелност и следователно нямат право да разпоредят в приложение на законодателството на тази друга държава членка изпълнителни мерки по отношение на имуществото на обявен в несъстоятелност длъжник, намиращо се на територията на посочената друга държава членка, когато законодателството на държавата на образуване на производството не го позволява и когато условията, от които зависи прилагането на членове 5 и 10 от Регламента, не са изпълнени.

⁽¹⁾ ОВ С 283, 24.11.2007 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 и C-472/07), Bayer SA (C-471/07 и C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 и C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 и C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, по-рано известно като Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)/Белгийската държава

(Съединени дела C-471/07 и C-472/07) ⁽¹⁾

(„Директива 89/105/ЕИО — Прозрачност на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека — Член 4, параграф 1 — Непосредствено действие — Запраздяване на цените“)

(2010/С 63/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ицици: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 и C-472/07), Bayer SA (C-471/07 и C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 и C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 и C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, по-рано известно като Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)

Ответник: Белгийската държава

в присъствието на: Sanofi-Aventis Belgium SA (C-471/07),

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État (Белгия) — Тълкуване на член 4, параграф 1 от Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84) — Замразяване на цени на лекарствени продукти, наложено от компетентните органи на държава членка — Обхват на задължението на последната да извършва най-малко веднъж годишно преглед, чиято цел е да установи дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено — Преглед, ограничаващ се единствено с проверка на управлението на разходите в общественото здравеопазване, или необходимост от отчитане на макроикономическия ефект от замразяването на цените върху фармацевтичната промишленост?

Диспозитив

1. Член 4, параграф 1 от Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване трябва да се тълкува в смисъл, че е от компетентността на държавите членки да определят, при спазване на целта за прозрачност, преследвана от тази директива, както и на изискванията, предвидени в споменатата разпоредба, критериите, въз основа на които следва да се извършва прегледът на макроикономическите условия, посочен в тази разпоредба, при условие че тези критерии се основават на обективни и проверими сведения.
2. Член 4, параграф 1 от Директива 89/105 трябва да се тълкува в смисъл, че от гледна точка на съдържанието си той не е достатъчно точна разпоредба, на която частноправен субект да може да се позовава пред национален съд срещу държава членка.
3. Член 4, параграф 1 от Директива 89/105 трябва да се тълкува в смисъл, че след прекратяване за период от осемнадесет месеца на прилагането в период от осем години общо замразяване на цените на обхванатите от системата за здравно осигуряване лекарствени продукти държава членка може повторно да наложи замразяване на цените на лекарствените продукти, без да пристъпи към предвидения в тази разпоредба преглед на макроикономическите условия.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 януари 2010 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-546/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно предоставяне на услуги — Член 49 ЕО — Приложение XII към Акта за присъединяване — Списък, посочен в член 24 от Акта за присъединяване: Полша — Глава 2, точка 13 — Възможност за Федерална република Германия да дерогира член 49, параграф 1 ЕО — Клауза „standstill“ — Спогодба от 31 януари 1990 г. между правителството на Федерална република Германия и правителството на Република Полша относно командироване на работници от полски предприятия за изпълнение на договори за изработка — Изключване на възможността за предприятията, установени в други държави членки, да сключват с полски предприятия договори за изработка, свързани с извършване на строителни работи в Германия — Разширяване на приложното поле на съществуващите към датата на подписване на Договора за присъединяване ограничения на достъпа на полските работници до германския пазар на труда)

(2010/С 63/04)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Traversa и P. Dejmek)

Ответник: Федерална република Германия (представители: J. Möller, M. Lumma и C. Blaschke)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: Република Полша (представител: M. Dowgielewicz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 49 ЕО и на Приложение XII (Списък по член 24 от Акта за присъединяване: Полша), глава 2 (Свободно движение на хора), точка 13 от Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малка, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 875) — Тълкуване и прилагане от националните административни органи на Спогодбата от 31 януари 1990 г. между правителството на Федерална република Германия и правителството на Република Полша относно командироване на работници от полски предприятия за изпълнение на договори за изработка — Изключване на възможността за предприятията, установени в други държави членки, да сключват с полски предприятия

договори за изработка, свързани с извършване на строителни работи в Германия — Разширяване на приложното поле на съществуващите към датата на подписване на Договора за присъединяване ограничения на достъпа на полските работници на срочен трудов договор („Werkvertragsarbeitnehmer“) до националния пазар на труда

Диспозитив

1. Като тълкува в административната си практика израза „предприятие от друга страна“, посочен в член 1, параграф 1 от Спогодбата от 31 януари 1990 г. между правителството на Федерална република Германия и правителството на Република Полша относно коландиране на работници от полски предприятия за изпълнение на договори за изработка, изменена на 1 март и 30 април 1993 г., като означаващ „германско предприятие“, Федерална република Германия не изпълнява задълженията си по член 49 ЕО.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Федерална република Германия понасят направените от тях съдебни разноски.
4. Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 64, 8.3.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Düsseldorf, Германия) — Seda Küçükdeveci/Swedex GmbH & Co. KG

(Дело C-555/07) (¹)

(Принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст — Директива 2000/78/ЕО — Национално законодателство относно уволнението, съгласно което при изчисляването на срока за предизвестие не се взема предвид периодът на полагане на труд от заетото лице преди навършването от него на 25-годишна възраст — Обосноваване на търката — Национална правна уредба, която противоречи на директивата — Роля на националния съд)

(2010/С 63/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Seda Küçükdeveci

Ответник: Swedex GmbH & Co. KG

Предмет

Преюдициално запитване — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Германия) — Тълкуване на принципа на недопускане на дискриминация, основана на възраст, и тълкуване на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Национално законодателство относно уволнението, с което се въвеждат срокове за предизвестие, които се удължават в зависимост от прослуженото време, без обаче да се взема предвид периодът на полагане на труд от заетото лице преди навършването от него на 25-годишна възраст

Диспозитив

1. Правото на Съюза, и по-специално конкретизираният от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда, че периодите на полагане на труд от заетото лице преди навършване от него на 25-годишна възраст не се вземат предвид при изчисляването на срока за предизвестие за уволнение.
2. Националната юрисдикция, която е сезирана със спор между частноправни субекти, е длъжна да осигури спазването на конкретизирания в Директива 2000/78 принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст, като при необходимост не прилага всяка противоречаща разпоредба от националната правна уредба, независимо от упражняването на възможността, с която тя разполага в посочените в член 267, втора алинея от ДФЕС случаи, да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за тълкуването на този принцип.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado

(Дело C-118/08) (¹)

(Процесуална автономия на държавите членки — Принцип на равностойност — Иск за отговорност, насочен срещу държавата — Нарушение на правото на Съюза — Нарушение на Конституцията)

(2010/С 63/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL

Ответник: Administración del Estado

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo (Испания) — Нарушение от държава членка на правата, предоставени на частноправните субекти от правото на Съюза — Задължение за поправяне на вредите — Акт, който противоречи на конституцията на държава членка и акт, който противоречи на правото на Съюза — Принципи на равностойност и на ефективност

Диспозитив

Правото на Съюза не допуска прилагането на правило на държава членка, по силата на което иск за отговорност на държавата, основан на нарушение на това право от национален закон, което е установено с решение на Съда на Европейските общности, постановено на основание на член 226 ЕО, може да бъде уважен само ако ищецът предварително е изчерпал всички вътрешни способи за защита, с цел да оспори валидността на приетия въз основа на посочения закон увреждащ административен акт, докато такова правило не се прилага за иск за отговорност на държавата, който е основан на установена от компетентната юрисдикция противоконституционност на същия този закон.

(¹) ОВ С 128, 24.5.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Oldenburg — Германия) — Stadt Papenburg/Bundesrepublik Deutschland

(Дело С-226/08) (¹)

(Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение на съответната държава членка да даде съгласието си за съставяния от Комисията проектосписък на териториите от значение за Общността — Интереси и гледни точки, които трябва да се вземат предвид)

(2010/С 63/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Oldenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stadt Papenburg

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Oldenburg — Тълкуване на член 2, параграф 3, член 4, параграф 2, първа алинея, както и на член 6, параграфи 3 и 4 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) — Защитени от Конституцията икономически интереси на община, свързани с експлоатацията на речно пристанище, които могат да бъдат трайно засегнати от евентуалното определяне на съответната територия като територия от значение за Общността — Интереси и гледни точки, които съответната държава членка трябва да вземе предвид, за да реши дали да даде съгласие за съставения от Комисията проектосписък на териториите от значение за Общността

Диспозитив

1. Член 4, параграф 2, първа алинея от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, изменена с Директива 2006/105/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не разрешава на държава членка да откаже по различни от свързаните с опазване на околната среда съображения да даде съгласието си за включването на една или няколко територии в съставяния от Европейската комисия проектосписък на територии от значение за Общността.
2. Член 6, параграфи 3 и 4 от Директива 92/43, изменена с Директива 2006/105, трябва да се тълкува в смисъл, че продължителни работи по поддръжка на фарватера на естуари, които не са свързани с управлението на територията или не са необходими за нейното управление и които вече са одобрени съгласно националното право преди изтичането на срока за транспониране на Директива 92/43, изменена с Директива 2006/105, трябва — доколкото представляват проект и могат да окажат значително влияние върху съответната територия — да бъдат подложени на оценка за въздействието им върху тази територия в изпълнение на посочените разпоредби, в случай че тези работи продължат и след включването на територията в списъка на територии от значение за Общността в съответствие с член 4, параграф 2, трета алинея от тази директива.

Ако по-специално предвид повтаряемостта, естеството и условията, при които се извършват посочените работи по поддръжка, те могат да бъдат считани за една-единствена дейност — в частност когато тяхната цел е да поддържат определена дълбочина на фарватера посредством редовно и необходимо за тази цел дражиране, — тези работи по поддръжка могат да се приемат за един и същ проект по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43, изменена с Директива 2006/105.

(¹) ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Германия) — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main

(Дело C-229/08) ⁽¹⁾

(Директива 2000/78/ЕО — Член 4, параграф 1 — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Национална разпоредба, която определя 30 години като максимална възраст за наемане на държавни служители на работа в пожарните служби — Преследвана цел — Понятие за основно и определящо професията изискване)

(2010/С 63/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Colin Wolf

Отговорник: Stadt Frankfurt am Main

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Германия) — Тълкуване на член 6, параграф 1 и на член 17 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Понятие за „обективно и обосновано оправдани“ разлики в третирането, основани на възраст, както и за „необходимост от разумен период на заетост преди пенсиониране“ — Национална разпоредба, която определя 30 години като максимална възраст за наемане на работа на държавни служители за кариера в пожарните служби

Диспозитив

Член 4, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която определя 30 години като максимална възраст за наемане на работа в междинната техническа пожарна служба.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud, Чешка република) — Milan Kyrian/Celní úřad Tábor

(Дело C-233/08) ⁽¹⁾

(Взаимопомощ при събирането на вземания — Директива 76/308/ЕИО — Контролни правомощия на юрисдикциите на държавата членка по местонахождение на запитващия орган — Изпълнителна сила на документа, позволяващ изпълнение — Редовно съобщаване на документа на длъжника — Съобщаване на език, който получателят не разбира)

(2010/С 63/09)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Milan Kyrian

Отговорник: Celní úřad Tábor

Предмет

Преюдициално запитване — Nejvyšší správní soud (Чешка република) — Тълкуване на основните принципи на правото за справедлив съдебен процес, за добра администрация и за правова държава, както и на член 12, параграф 3 от Директива 76/308/ЕИО на Съвета от 15 март 1976 година относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки (ОВ L 73, стр. 18; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 1, стр. 35), в редакцията ѝ изменена с Директива 79/1071/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за изменение на Директива 76/308/ЕИО относно взаимопомощта при изплащането на вземания, произтичащи от операции, представляващи част от системата за финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, както и от селскостопански такси и мита (ОВ L 331, стр. 10; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 2, стр. 6), както и с Директива 2001/44/ЕО на Съвета от 15 юни 2001 година за изменение на Директива 76/308/ЕИО относно взаимопомощта при изплащането на вземания, произтичащи от операции, представляващи част от системата за финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, както и от селскостопански такси и мита, и на данък добавена стойност и на някои видове акциз (ОВ L 175, стр. 17; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 14, стр. 148) — Възможност за юрисдикциите на държавата членка по местонахождението на запитвания орган да проверяват изпълнителната сила и редовността на съобщаване на изпълнителното основание за събиране на вземането съгласно законовите и подзаконовите разпоредби в тази държава — Документ, в който не се посочва датата на раждане на длъжника и е съставен на неразбираем за него език, различен от официалния език на запитваната държава членка

Диспозитив

1. Член 12, параграф 3 от Директива 76/308/ЕИО на Съвета от 15 март 1976 година относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки, изменена с Директива 2001/44/ЕО на Съвета от 15 юни 2001 г., трябва да се тълкува в смисъл, че юрисдикциите на държавата членка по местонахождението на запитвания орган по принцип не са компетентни да проверяват изпълнителната сила на документа, позволяващ изпълнението. Напротив, когато юрисдикция на тази държава членка е сезирана с жалба, насочена срещу действителността или редовността на мерките по изпълнение като съобщаването на изпълнителното основание, тя има правомощието да провери дали тези мерки са били надлежно приложени съгласно законите и подзаконовите разпоредби на посочената държава членка.
2. В рамките на взаимопомощта, въведена по силата на Директива 76/308, изменена с Директива 2001/44, за да може да защити правата си, адресатът на изпълнителното основание, позволяващо събирането, трябва да получи съобщението за този документ на официалния език на държавата членка по местонахождението на запитвания орган. За да гарантира спазването на това право, националният съд следва да приложи националното си право, като същевременно следи да осигури пълна ефикасност на общностното право.

(¹) ОВ С 209, 15. 8. 2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie van België, Белгия) — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Дело С-264/08) (¹)

(Митнически кодекс на Общността — Митническо задължение — Размер на сборовете — Членове 217 и 221 — Собствени ресурси на Общностите — Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 — Член 6 — Изискване за „вземане под отчет“ на размера на сборовете преди уведомяването на длъжника за него — Понятие за дължима сума)

(2010/С 63/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie van België

Страни в главното производство

Ищец: Belgische Staat

Ответник: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van Cassatie van België — Тълкуване на член 217, параграф 1 и на член 221, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (в редакцията, която е в сила към 1992 г.) (ОВ L 302, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) и на член 6 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата на собствени ресурси на Общността (ОВ L 130, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184) — Събиране a posteriori на вносни или износни митни сборове — Изискване или липса на изискване вземането под отчет на размера на сборовете да бъде извършено преди уведомяването на длъжника — Понятие за „вписване в счетоводните документи или в друг носител на счетоводна информация“ — Непължимо платено

Диспозитив

1. Член 221, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него „вземане под отчет“ на размера на сборовете, които трябва да бъдат събрани, съставлява „вземане под отчет“ на посочения размер на сборовете, както то е определено в член 217, параграф 1 от посочения регламент.
2. „Вземането под отчет“ по смисъла на член 217, параграф 1 от Регламент № 2913/92, трябва да се разграничава от вписването на размера на сборовете при осчетоводяване на собствените ресурси, посочено в член 6 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите. Тъй като член 217 от Регламент № 2913/92 не налага практически правила за „вземането под отчет“ по смисъла на тази разпоредба, нито следователно и минимални технически или формални изисквания, това вземане под отчет трябва да бъде извършено така, че да се гарантира вписването от компетентните митнически органи на точния размер на дължимите по силата на митническо задължение вносни или износни сборове в счетоводните документи или на друг носител на счетоводна информация, за да позволи по-специално вземането под отчет на съответните суми да бъде установено със сигурност, включително и по отношение на длъжника.
3. Член 221, параграф 1 от Регламент № 2913/92 трябва да се тълкува в смисъл, че уведомяването по подходящ начин на длъжника от митническите органи за размера на вносните или износните сборове, които трябва да бъдат платени, може да бъде надлежно извършено само ако размерът на тези сборове е бил предварително взет под отчет от посочените органи. Държавите членки не са длъжни да приемат специални процедурни правила относно реда и условията, при които платецът трябва да бъде уведомен за размера на посочените сборове, след като за това уведомяване могат да бъдат прилагани вътрешноправни процедурни правила с общо приложение, гарантиращи подходяща информация за длъжника и позволяващи му при пълна информираност да осигури защитата на своите права.

4. Общностното право допуска националният съд да се основе на свързана с декларацията на литническите органи презумпция, според която „вземането под отчет“ на размера на вносите или на износните сборове по смисъла на член 217 от Регламент № 2913/92 е било извършено преди уведомяването на длъжника за този размер, при условие че са спазени принципите на ефективност и равностойност.
5. Член 221, параграф 1 от Регламент № 2913/92 трябва да се тълкува в смисъл, че уведомяването за размера на сборовете, които трябва да бъдат събрани, трябва да бъде предхождано от вземане под отчет на тези сборове от литническите органи на съответната държава членка и че при липса на вземане под отчет в съответствие с член 217, параграф 1 от Регламент № 2913/92 тези сборове не могат да бъдат събрани от посочените органи, които обаче запазват възможността да извършат ново уведомяване за същите сборове при спазване на предвидените в член 221, параграф 1 от Регламент № 2913/92 условия и на действащите към момента на възникване на литническото задължение правила за давността.
6. Макар вносите и износните сборове да остават „дължими“ по смисъла на член 236, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2913/92 дори ако длъжникът е бил уведомен за тях, без предварително да са били взети под отчет в съответствие с член 221, параграф 1 от същия регламент, вярно е също, че ако такова уведомяване вече не е възможно, поради факта че определеният с член 221, параграф 3 от посочения регламент срок е изтекъл, посоченият длъжник по принцип трябва да може да получи обратно тази сума от държавата членка, която я е събрала.

(¹) ОВ С 247, 27.9.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Mons, Белгия) — Société de Gestion Industrielle (SGI)/État belge

(Дело С-311/08) (¹)

(Свобода на установяване — Свободно движение на капитал — Пряко данъчно облагане — Законодателство в областта на данъка върху доходите — Определяне на облагаемия доход на дружества — Дружества в положение на взаимозависимост — Необичайно или безвъзмездно предимство, предоставено от дружество, местно лице, на дружество, установено в друга държава членка — Добавяне на размера на въпросното предимство към собствената печалба на предоставилото го дружество, местно лице — Балансирано разпределение на данъчните правомощия между държавите членки — Борба с избягването на данъци — Предотвратяване на злоупотреби — Пропорционалност)

(2010/С 63/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société de Gestion Industrielle (SGI)

Ответник: État belge

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal de première instance de Mons (Белгия) — Тълкуване на членове 12, 43, 48 и 56 ЕО — Допустимост на национална правна уредба, която предвижда данъчно облагане при дружество, местно лице, на необичайно или безвъзмездно предимство, предоставено от това дружество на дружество, чуждестранно лице, с което съществуват отношения на взаимозависимост, но която не предвижда такова данъчно облагане, когато същото предимство е предоставено на дружество, местно лице

Диспозитив

Член 43 ЕО във връзка с член 48 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, по силата на която необичайно или безвъзмездно предимство подлежи на данъчно облагане при дружество, местно лице, когато е предоставено на установено в друга държава членка дружество, с което първото дружество се намира пряко или непряко в отношения на взаимозависимост, докато дружество, местно лице, не подлежи на облагане за такова предимство, когато то е предоставено на друго дружество, местно лице, с което първото дружество се намира в такива отношения. Все пак запитващата юрисдикция е тази, която следва да провери дали разглежданата по главното производство правна уредба не надхвърля необходимото за постигане на преследваните цели, взети заедно.

(¹) ОВ С 260, 11.10.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-333/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на стоки — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Количествени ограничения върху вноса — Мярка с равностоен ефект — Режим на предварително разрешение — Обработващи спомагателни вещества и храни, за приготвянето на които са били използвани обработващи спомагателни вещества от други държави членки, където те са законно произведени и/или пуснати в продажба — Процедура, която позволява на икономическите оператори да впишат такива вещества в „позитивен списък“ — Клауза за взаимно признаване — Национална правна уредба, която създава положение на правна несигурност за икономическите оператори)

(2010/С 63/12)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: В. Stromsky)

Отвeтник: Френска република (представители: G. De Bergues и R. Loosli-Surran)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 28 ЕО — Режим на предварително разрешение за обработващи спомагателни вещества и храни, за приготвянето на които са били използвани обработващи спомагателни вещества от други държави членки, където те са законно произведени и/или пуснати в продажба — Липса на обосновка и/или неспазване на принципа на пропорционалност

Диспозитив

1. Като е предвидила режим на предварително разрешение, който не спазва принципа на пропорционалност, за обработващите спомагателни вещества и храните, за приготвянето на които са използвани обработващи спомагателни вещества от други държави членки, където те са законно произведени и/или пуснати в продажба, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 28 ЕО.
2. Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 285, 8.11.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 януари 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело С-343/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2003/41/ЕО — Дейности и надзор на институциите за професионално пенсионно осигуряване — Частично нетранспониране в предвидения срок — Липса на институции за професионално пенсионно осигуряване, установени на територията на страната — Компетентност на държавите членки да организират своята национална система за пенсионно осигуряване)

(2010/С 63/13)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Šimerdová и N. Yerrell)

Отвeтник: Чешка република (представител: M. Smolek)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на всички разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 година относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване

(ОВ L 235, 2003 г., стр. 10; Специално издание на български език 2007 г., глава 5, том 6, стр. 219)

Диспозитив

1. Като не е приела в предвидения срок законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с членове 8, 9, 13, 15—18 и член 20, параграфи 2—4 от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 година относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 22, параграф 1 от тази директива.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Осъжда Чешката република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 272, 25.10.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 януари 2010 г. — Internationaler Hilfsfonds eV/Европейска комисия

(Дело С-362/08 Р) (¹)

(Обжалване — Достъп до документите на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Жалба за отмяна — Понятие за обжалваем акт по смисъла на член 230 ЕО)

(2010/С 63/14)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Internationaler Hilfsfonds eV (представители: H. Kaltenecker и R. Karpenstein, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: P. Costa de Oliveira, S. Fries и T. Scharf)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети състав) от 5 юни 2008 г. по дело Internationaler Hilfsfonds/Комисия (Т-141/05), с което Първоинстанционният съд отхвърля като недопустима жалбата за отмяна на твърдяното решение, което се съдържало в писмото на Комисията от 14 февруари 2005 г. за отказ да се предостави на жалбоподателя достъп до определени документи от преписката по договор LIEN 97-2011 за съвместно финансиране на организирана в Казахстан програма за медицинска помощ — Недопустимост на жалба за отмяна, подадена срещу акт, изцяло потвърдителен на по-ранно решение, необжалвано в определения срок — Неправилна квалификация на оспорения акт — Недопустимост на жалба за отмяна срещу акт, който представлява първоначален отговор по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 1049/2001 — Неправилно тълкуване на член 7, параграф 2 от Регламент № 1049/2001

Диспозитив

1. Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 5 юни 2008 г. по дело *Internationaler Hilfsfonds/Комисия* (T-141/05).
2. Отхвърля възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията на Европейските общности пред Първоинстанционния съд на Европейските общности.
3. Връща делото на Общия съд на Европейския съюз, за да се произнесе той по исканията на *Internationaler Hilfsfonds eV* за отмяна на решението на Комисията на Европейските общности от 14 февруари 2005 г., с което ѝ се отказва достъп до някои документи, притежавани от последната.
4. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски пред настоящата инстанция, както и тези в първоинстанционното производство.
5. Не се произнася по останалата част от съдебните разноски.

(¹) ОВ С 272, 25.10.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 януари 2010 г. — Audi AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-398/08 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква б) и член 63 — Словна марка „Vorsprung durch Technik“ — Марки, които се състоят от рекламни лозунги — Отличителен характер — Заявка за марка за множество стоки и услуги — Съответни потребители — Преценка и общи мотиви — Нови документи)

(2010/C 63/15)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Audi AG (представители: S. O. Gillert и F. Schiwiek, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 9 юли 2008 г. по дело Audi/CXВП (T-70/06), с което този съд отхвърля жалбата за отмяна на решението на втори апелативен състав на CXВП от 16 декември 2005 г., с което частично се отхвърля жалбата срещу решението на проверителя за отказ да регистрира словната марка „VORSPRUNG DURCH TECHNIK“ за стоки и услуги от класове 9, 12, 14, 25, 28, 37—40 и 42 — Марки, които се състоят от рекламни лозунги — Отличителен характер — Прилагане на специфични критерии за преценка — Непълни мотиви относно определянето на потребителите, които трябва да бъдат взети предвид — Отчитане на правните основания, изтъкнати за първи път в производството пред Общия съд

Диспозитив

1. Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 9 юли 2008 г. по дело Audi/CXВП (*Vorsprung durch Technik*) (T-70/06), доколкото Първоинстанционният съд на Европейските общности приема, че втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) не е нарушил член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността, в редакцията след изменение с Регламент (ЕО) № 3288/94 на Съвета от 22 декември 1994 година, като е приел решението си от 16 декември 2005 г. (преписка R 237/2005-2).
2. Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 16 декември 2005 г. (преписка R 237/2005-2) в частта, в която на основание член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94, в редакцията след изменение с Регламент № 3288/94, частично се отхвърля заявката за регистрация на марката „Vorsprung durch Technik“.
3. Осъжда Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) да заплати съдебните разноски по двете съдебни производства.

(¹) ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Queen's Bench Division), Обединеното кралство) — Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority

(Дело C-406/08) ⁽¹⁾

(Директива 89/665/ЕИО — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки — Срок за обжалване — Дата, от която започва да тече срокът за обжалване)

(2010/C 63/16)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Uniplex (UK) Ltd

Ответник: NHS Business Services Authority

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Тълкуване на членове 1 и 2 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237) — Национална правна уредба, която предвижда тримесечен срок за подаване на жалба — Дата, от която започва да тече срокът — Дата на нарушаването на общностните разпоредби в областта на възлагането на обществени поръчки или дата, на която жалбоподателят е узнал за това нарушение

Диспозитив

1. Член 1, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г., изисква срокът за подаване на жалба, целяща установяването на нарушение на правилата за възлагане на обществени поръчки или получаването на обезщетение за нарушаването на тези правила, да тече, считано от датата, на която жалбоподателят е узнал или е могъл да узнае за това нарушение.

2. Член 1, параграф 1 от Директива 89/665, изменена с Директива 92/50, не допуска национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която позволява на национална юрисдикция — въз основа на дискреционно прилагания критерий, че жалбите трябва да се подават незабавно — да отхвърли като подадена след изтичането на преклузивния срок жалба, целяща установяването на нарушение на правилата за възлагане на обществени поръчки или получаването на обезщетение за нарушаването на тези правила.

3. Директива 89/665, изменена с Директива 92/50, изисква от националната юрисдикция да използва своето право на преценка, за да удължи срока за обжалване така, че да гарантира на жалбоподателя срок, който е равностоеен на този, с който той щеше да разполага, ако предвиденият от приложимото национално законодателство срок бе започнал да тече, считано от датата, на която той е узнал или е могъл да узнае за нарушението на правилата за възлагане на обществени поръчки. Ако националните разпоредби относно сроковете за обжалване не могат да се тълкуват в съответствие с Директива 89/665, изменена с Директива 92/50, националната юрисдикция е длъжна да ги остави без приложение, за да приложи общностното право в неговата цялост и да защити правата, които то предоставя на частноправните субекти.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 януари 2010 г. (преюдициални запитвания от VAT and Duties Tribunal, Edinburgh и VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Обединено кралство — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Съединени дела C-430/08 и C-431/08) ⁽¹⁾

(Регламент (ЕИО) № 2913/92 относно създаване на Митнически кодекс на Общността — Членове 78 и 203 — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 865 — Режим активно усъвършенстване — Погрешен код на митнически режим — Възникване на митническо задължение — Поправка на митническа декларация)

(2010/C 63/17)

Език на производството: английски

Запитващи юрисдикции

VAT and Duties Tribunal, Edinburgh и VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Обединено кралство

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

Отговорник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Предмет

Преюдициални запитвания — Edinburgh Tribunal Centre, VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland — Тълкуване на членове 78, 203 и 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Тълкуване на член 865 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) — Стоки, въведени в Европейската общност под режим активно усъвършенстване — Неправилно използване в декларациите, представени при реекспорта на стоките извън Общността, на погрешен код на митнически режим (КМР), обозначаващ посочените стоки като „постоянен износ“ вместо като „реекспорт“ — Възможност за поправка на декларацията с цел коригиране на КМР и отстраняване на нередностите

Диспозитив

1. Посочването в разглежданите в главното производство декларации за износ на код на митнически режим 10 00, обозначаващ износа на общностни стоки, вместо на код 31 51, отнасящ се до стоки с отложено плащане по силата на режим активно усъвършенстване, води до възникването на митническо задължение съгласно член 203, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността и съгласно член 865, първа алинея от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 1677/98 на Комисията от 29 юли 1998 година.
2. Член 78 от Регламент № 2913/92 позволява да се поправи декларацията за износ на стоките чрез коригиране на дадения ил от декларатора код на митнически режим и митническите органи са длъжни, от една страна, да преценят дали разпоредбите, които уреждат съответния митнически режим, са били приложени на основата на неверни или непълни данни и дали целите на режима активно усъвършенстване не са били застрашени, по-конкретно поради това че стоките под посочения митнически режим действително са били реекспортирани, и от друга страна, евентуално да вземат необходимите мерки за отстраняване на нередностите, като отчетат новите данни, с които разполагат.

Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-456/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 93/37/ЕИО — Обществени поръчки за строителство — Уведомяване на кандидатите и на оферентите за решенията относно възлагането на поръчката — Директива 89/665/ЕИО — Производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки — Срок за обжалване — Дата, от която започва да тече срокът за обжалване)

(2010/С 63/18)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Zavvos, M. Konstantinidis и E. White)

Отговорник: Ирландия (представители: D. O'Hagan, A. Collins, SC)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 1, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането за законите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237) — Нарушение на член 8, параграф 2 от Директива 93/37/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (ОВ L 199, стр. 54) — Уведомяване за решението за възлагане на поръчката — Задължение за ясно определяне на срока за обжалване на решение за възлагане на обществена поръчка

Диспозитив

1. Ирландия,

— поради това че National Roads Authority не е уведомила отхвърления оферент за решението си за възлагане на поръчката за проектирането, изграждането, финансирането и експлоатацията на западна околновръстна магистрала на град Dundalk и

— като е оставила в сила разпоредбите на член 84А, параграф 4 от Процедурния правилник на висшите съдилища (Rules of the Superior Courts), в редакцията му, произтичаща от Statutory Instrument n° 374/1998, доколкото те съдържат елемент на несигурност относно решението, срещу което трябва да бъде подадена жалбата и определянето на сроковете за обжалване,

⁽¹⁾ ОВ С 327, 20.12.2008 г.

не е изпълнила задълженията си по член 1, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година, както и по член 8, параграф 2 от Директива 93/37/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, изменена с Директива 97/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1997 година, що се отнася до първото твърдение за нарушение, и задълженията си по член 1, параграф 1 от Директива 89/665, изменена с Директива 92/50, що се отнася до второто твърдение за нарушение.

2. Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg, Германия) — Ümit Bekleyen/Land Berlin

(Дело С-462/08) (¹)

(Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Член 7, втора алинея от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране — Право на детето на турски работник да отговаря на всяко предложение за работа в приемащата държава членка, където е преминало курс на професионално обучение — Начало на професионалното обучение след окончателно напускане на тази държава членка от родителите)

(2010/С 63/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ümit Bekleyen

Ответник: Land Berlin

Предмет

Преюдициално запитване — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Тълкуване на член 7, втора алинея от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране между ЕИО и Турция — Роден в приемащата държава членка турски

гражданин, който повече от десет години след завръщането с родителите си в своята държава по произход се връща сам с цел да започне професионално обучение в приемащата държава членка, където в миналото родителите му в продължение на повече от три години са принадлежали към легалния пазар на труда — Право на достъп до пазара на труда и съответно право на пребиваване в приемащата държава членка на този турски гражданин след преминаване на курса на професионално обучение

Диспозитив

Член 7, втора алинея от Решение № 1/80 от 19 септември 1980 година относно развиване на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, трябва да бъде тълкуван в смисъл, че когато турски работник законно е упражнявал професионална дейност в приемащата държава членка за повече от три години, детето на такъв работник, след като е завършило курс на професионално обучение в тази държава, може да се позовава на правото на достъп до пазара на труда в последната и на съответното право на пребиваване, при положение че след като се е върнало с родителите си в държавата по произход, се е завърнало само в посочената държава членка, за да започне професионалното обучение в нея.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Съда (пети състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te Arnhem, Нидерландия) — K. van Dijk/Gemeente Kampen

(Дело С-470/08) (¹)

(Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за подпомагане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схема на единно плащане — Прехвърляне на правата на плащане — Изтичане на договора за аренда — Задължения на арендатора и на арендодателя)

(2010/С 63/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te Arnhem

Страни в главното производство

Жалбоподател: K. van Dijk

Ответник: Gemeente Kampen

Предмет

Преюдициално запитване — *Gerechtshof te Arnhem* — Тълкуване на Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177) и на Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагането на схемата за единно плащане, предвидена в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 193) — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за подпомагане — Схема на единно плащане — Прехвърляне на правата на плащане — Задължения на арендатора и на арендодателя

Диспозитив

Общностното право не задължава арендатора да върне на арендодателя след изтичането на договора за аренда отдадените под аренда земи заедно с правата на плащане, учредени във връзка с тези земи или отнасящи се до тях, нито го задължава да му заплати обезщетение.

(¹) ОВ С 6, 10.1.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 януари 2010 г. (преюдициално запитване от *Augstākās tiesas Senāts, Република Латвия*) — *Alstom Power Hydro/Valsts ieņēmumu dienests*

(Дело С-472/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Член 18, параграф 4 — Национално законодателство, предвиждащо тригодишен давностен срок за възстановяването на надвезтия ДДС)

(2010/С 63/21)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Alstom Power Hydro*

Ответник: *Valsts ieņēmumu dienests*

Предмет

Преюдициално запитване — *Augstākās tiesas Senāts* — Тълкуване на член 18, параграф 4 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Национално законодателство, което предвижда срок от три години за подаването на исканията за възстановяване на надвезети данъци

Диспозитив

Член 18, параграф 4 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска такава правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предвижда тригодишен давностен срок за подаването на искане за възстановяване на надвезет ДДС, недължимо събран от данъчната администрация на тази държава.

(¹) ОВ С 327, 20.12.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 януари 2010 г. (преюдициално запитване от *Sächsisches Finanzgericht, Германия*) — *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I*

(Дело С-473/08) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 13, А, параграф 1, буква й) — Освобождение — Частни уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното или университетското образование — Услуги, предоставяни от независим преподавател в рамките на организиран от трета организация курс за продължаващо професионално обучение)

(2010/С 63/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Sächsisches Finanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz*

Ответник: *Finanzamt Dresden I*

Предмет

Преюдициално запитване — Sächsisches Finanzgericht — Тълкуване на член 13, част А, параграф 1, буква й) от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Освобождане на „частните уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното или университетското образование“ — Обучение, предоставяно от дипломиран инженер в рамките на квалификационен курс, предложен от частно училище и имащ за цел предоставянето на инженери и архитекти на специализирана следдипломна квалификация в областта на защита срещу пожар — Продължително предоставяне на образователни услуги и едновременно изпълнение на задачи по управление по някои образователни курсове — Получаване на хонорари дори при отмяна на курса поради липсата на записани участници

Диспозитив

1. Член 13, А, параграф 1, буква й) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че преподавателските услуги, които дипломиран инженер в учебен институт със статут на частноправно сдружение предоставя на участници в завършващи с полагането на изпит обучителни курсове, които участници най-малкото притежават диплома за архитект или инженер, издадена от университет или специализирано висше учебно заведение, или имат съответстващо образование, могат да представляват „уроци [...]“, съответстващи на училищното или университетското образование“ по смисъла на тази разпоредба. Такива уроци могат да бъдат и дейности, различни от същинската преподавателска дейност, при положение че се упражняват по същество в процеса на предаване на знания и умения между преподавател и ученици или студенти, съответстващи на училищното или университетското образование. При необходимост запитващата юрисдикция следва да провери дали всички дейности, разглеждани в главното производство, представляват „уроци“, съответстващи на „училищно или университетско образование“ по смисъла на посочената разпоредба.
2. Член 13, А, параграф 1, буква й) от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство не може да се приеме, че лице като г-н Eulitz, който е съдружник в дружеството жалбоподател по главното производство и който предоставя преподавателски услуги в рамките на обучителни курсове, предлагани от трета организация, дава „частни“ уроци по смисъла на тази разпоредба.

Решение на Съда (осми състав) от 29 октомври 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-22/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Енергийна политика — Спестяване на енергия — Директива 2002/91/ЕО — Енергийни характеристики на сградите — Липса на транспониране в предписания срок)

(2010/С 63/23)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: B. Schima и L. de Schieter de Lophem)

Ответник: Велико херцогство Люксембург (представител: C. Schiètr. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, cltz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане или несъобщаване в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 1, стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 44)

Диспозитив

1. Като не е приело в предписания срок всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно енергийните характеристики на сградите, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 15, параграф 1 от тази директива.
2. Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.2.2009 г.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 23 декември 2009 г. (преюдициално запитване от *Višje sodišče v Mariboru*, Република Словения) — *Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia*

(Дело C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Брачни дела и дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Привременни мерки относно правото на упражняване на родителски права — Съдебно решение, подлежащо на изпълнение в държава членка — Неправолтерно отвеждане на детето — Друга държава членка — Друг съд — Предоставяне на правото на упражняване на родителските права на другия родител — Компетентност — Спешно преюдициално производство)

(2010/C 63/24)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Višje sodišče v Mariboru

Страни в главното производство

Ищец: *Jasna Detiček*

Ответник: *Maurizio Sgueglia*

Предмет

Преюдициално запитване — Тълкуване на член 20 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183) — Привременни и обезпечителни мерки — Компетентност на съд в държава членка А за привременно произнасяне по иск за възстановяване на родителски права върху дете, когато съдът, компетентен да разгледа делото по същество (съдът, който разглежда иска за развод), се намира в държава членка Б

Диспозитив

Член 20 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство той не позволява съд от държава членка да постанови привременна мярка по дело, свързано с родителска отговорност, с която правото да се упражняват родителски права над дете, което се намира на територията на тази държава членка, се поверява на единия от неговите родители, когато съд от друга държава членка, компетентен по силата на посочения регламент да разгледа по същество спора относно правото да се упражняват родителски права над детето, вече е постановил решение, с което правото да се упражняват родителски права над това дете временно е поверено на другия родител, и когато

това решение е обявено за подлежащо на изпълнение на територията на първата държава членка.

⁽¹⁾ ОВ C 312, 19.12.2009 г.

Определение на Съда (шести състав) от 23 ноември 2009 г. (преюдициални запитвания от *Monomeles Protodikeio Rethymnis*, Гърция) — *Geórgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis* (C-162/08), *Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou* (C-163/08) и *Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis* (C-164/08)

(Съединени дела C-162/08—C-164/08) ⁽¹⁾

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Клаузи 5 и 8 от Рамковото споразумение относно срочната работа — Срочни трудови договори в общественния сектор — Първи или единствен договор — Последователни договори — Еквивалентна правна мярка — Намалване на общото ниво на закрила на работниците — Мерки за предотвратяване на злоупотреби — Санкции — Абсолютна забрана за преобразуването на срочни трудови договори в договори с неопределена продължителност в общественния сектор — Последици от неправилно транспониране на директива — Конформно тълкуване)

(2010/C 63/25)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Страни в главното производство

Ищци: *Geórgios K. Lagoudakis* (C-162/08), *Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis* (C-163/08), *Michail Zacharioudakis* (C-164/08)

Ответници: *Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis* (C-162/08), *Dimos Geropotamou* (C-163/08), *Dimos Lampis* (C-164/08)

Предмет

Преюдициално запитване — *Monomeles Protodikeio Rethymnis* — Тълкуване на клауза 5 и на клауза 8, параграфи 1 и 3 от приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Забрана за приемането на национална правна уредба под претекст за транспониране, когато вече съществува национално законодателство, еквивалентно по смисъла на клауза 5, параграф 1 от директивата, като новата уредба намалява нивото на закрила на работниците на срочни трудови договори

Диспозитив

1. Клауза 5, параграф 1 от Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа като приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска приелането от държава членка на национална правна уредба като Президентски указ 164/2004 за разпоредбите относно работниците, наети въз основа на срочни трудови договори в общественя сектор, която, за да транспонира по-специално Директива 1999/70 и да приложи нейните разпоредби към общественя сектор, предвижда прилагането на мерките за предотвратяване на злоупотребата от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения, изброени в параграф 1, букви а)–в) от тази клауза, когато във вътрешното право вече съществува — като проверката за това се извършва от запитващата юрисдикция — „еквивалентна правна мярка“ по смисъла на посочената клауза като член 8, параграф 3 от Закон 2112/1920 относно задължителното прекратяване на трудовия договор на наетите в частния сектор лица, доколкото обаче посочената правна уредба, от една страна, не засяга ефективността на предотвратяването на злоупотребите от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения, както произтича от посочената еквивалентна правна мярка, и от друга страна, спазва общностното право, и по-специално клауза 8, параграф 3 от посоченото споразумение.
2. Клауза 5, параграф 1, буква а) от Рамковото споразумение относно срочната работа трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на национална правна уредба като разглежданата по главното производство от органите на съответната държава членка така, че подновяването на последователни срочни трудови договори в общественя сектор да се разглежда като оправдано от „обективни причини“ по смисъла на посочената клауза само поради това че тези договори се основават на законови разпоредби, които допускат подновяването им за задоволяване на някои временни нужди, макар че в действителност посочените нужди са устойчиви и дълготрайни. За сметка на това същата клауза не се прилага за сключването на първи или единствен срочен трудов договор или правоотношение.
3. Клауза 8, параграф 3 от Рамковото споразумение относно срочната работа трябва да се тълкува в смисъл, че визираното в тази клауза „намаляване“ трябва да се разглежда по отношение на общото ниво на закрила, което е приложимо в съответната държава членка както за работниците, които са сключили последователни срочни трудови договори, така и за работниците, които са сключили първи или единствен срочен договор.
4. Клауза 8, параграф 3 от Рамковото споразумение относно срочната работа трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като Президентски указ 164/2004, който за разлика от по-ранно правило на вътрешното право като член 8, параграф 3 от Закон 2112/1920, от една страна, вече не предвижда, когато се прибегва неправомерно да срочни трудови договори в общественя сектор, преквалифицирането на последните в трудови договори с неопределена продължителност или го поставя в зависимост от спазването на определени културалативни и ограничителни условия, и от друга страна, изключва от ползването на мерките за закрила, които предвижда, работниците, които са сключили първи или единствен срочен трудов договор, доколкото такива изменения — като проверката за това се извършва от запитващата юрисдикция — се отнасят до ограничена категория работници, които са сключили срочен трудов договор или са обезщетени чрез приелането на мерки за предотвратяване на злоупотребата от използването на срочни трудови договори по смисъла на клауза 5, параграф 1 от посоченото рамково споразумение.
5. Все пак прилагането на това рамково споразумение от национална правна уредба като Президентски указ 164/2004 не може да доведе до намаляване на по-рано приложимата във вътрешния правов ред закрила за работници на срочни трудови договори до по-ниско равнище от определеното от предвидените от същото рамково споразумение разпоредби за минимална закрила. По-специално спазването на клауза 5, параграф 1 от Рамковото споразумение изисква такава правна уредба да предвиди, що се отнася до злоупотребата от използването на последователни срочни трудови договори, ефективни и задължителни мерки за предотвратяване на такова неправомерно използване, както и санкции, които са достатъчно ефективни и с възпиращо действие, за да гарантират пълната ефикасност на тези мерки за предотвратяване. Следователно запитващата юрисдикция трябва да извърши проверка дали са изпълнени тези условия.
6. При обстоятелства като тези по делата по главното производство Рамковото споразумение относно срочната работа трябва да се тълкува в смисъл, че когато във вътрешния правов ред на съответната държава членка в разглежданата област има други ефективни мерки за недопускане и, ако е необходимо, за санкциониране на злоупотребата от използването на последователни срочни трудови договори по смисъла на клауза 5, параграф 1 от това споразумение, това не изключва възможността за прилагане на правило на националното право, съдържащо абсолютна забрана само в общественя сектор за преобразуването в трудов договор с неопределена продължителност на поредица от срочни трудови договори, които, тъй като са имали за предмет да задоволят устойчиви и дълготрайни нужди на работодателя, трябва да се разглеждат като неправомерни. Запитващата юрисдикция обаче трябва да прецени доколко условията за прилагане, както и ефективното прилагане на релевантните разпоредби на вътрешното право, ги превърщат в адекватна мярка за предотвратяване и, ако е необходимо, за санкциониране на злоупотребата от използването от публичната администрация на последователни срочни трудови договори или правоотношения.
7. За сметка на това, тъй като клауза 5, параграф 1 от посоченото Рамково споразумение не е приложима за работниците, които са сключили първи или единствен срочен трудов договор, тази разпоредба не задължава държавите членки да приемат санкции, когато такъв договор в действителност задоволява устойчиви и дълготрайни нужди на работодателя.

8. Запитващата юрисдикция следва да тълкува релевантните разпоредби на вътрешното право във възможно най-голяма степен в съответствие с клауза 5, параграф 1 и с клауза 8, параграф 3 от Рамковото споразумение относно срочната работа, както и в тази рамка да определи дали „еквивалентна правна мярка“ по смисъла на първата от тези клаузи като предвидената в член 8, параграф 3 от Закон 2112/1920 трябва да се приложи към споровете по главното производство вместо определени други разпоредби на вътрешното право.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Определение на Съда от 26 ноември 2009 г. — Região autónoma dos Açores/Съвет на Европейския съюз, Комисия на Европейските общности, Кралство Испания, Seas at Risk VZW, по-рано Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

(Дело С-444/08 Р) (¹)

(Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Регламент (ЕО) № 1954/2003 — Жалба за отмяна — Недопустимост — Регионално или местно образувание — Актове, които засягат това образувание пряко и лично — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)

(2010/С 63/26)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Região autónoma dos Açores (представители: M. Renouf и C. Bryant, Solicitors)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: J. Monteiro и F. Florindo Gijón), Комисия на Европейските общности (представител: K. Banks), Кралство Испания (представител: N. Díaz Abad), Seas at Risk VZW, по-рано Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Предмет

Жалба срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав) от 1 юли 2008 г. по дело Região autónoma dos Açores/Съвет (Т-37/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля като недопустима жалба за частична отмяна на Регламент № 1954/2003 на Съвета от 4 ноември 2003 година за управление на риболовното усилие по отношение на определени общностни риболовни зони и рибни ресурси, за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 и за отмяна на

Регламенти (ЕО) № 685/95 и (ЕО) № 2027/95 (ОВ L 289, стр.1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 7, стр. 30) — Изискване за лично засягане от обжалвания акт

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Região autónoma dos Açores да заплати съдебните разноски.
3. Кралство Испания и Комисията на Европейските общности понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 327, 20.12.2008 г.

Определение на Съда (шести състав) от 4 декември 2009 г. — Matthias Rath/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Dr. Grandel GmbH

(Съединени дела С-488/08 Р и С-489/08 Р) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словни марки „Erisan“ и „Erisan Forte“ — Възражение на притежателя на словната марка на Общността „EPIGRAN“ — Вероятност от объркване — Частичен отказ за регистрация — Явно недопустими жалби)

(2010/С 63/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Matthias Rath (представители: S. Ziegler, C. Kleiner и F. Dehn, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider), Dr. Grandel GmbH

Предмет

Жалба срещу Определение на Първоинстанционния съд (седми състав) от 8 септември 2008 г. по дело Rath/CXВП и Grandel (Т-373/06), с което посоченият съд отхвърля като явно неоснователна жалбата за отмяна на решението на първи апелативен състав на CXВП от 5 октомври 2006 г., с което частично се отхвърля жалбата срещу решението на отдела по споровете, който приема възражението, направено от притежателя на по-ранната словна марка на Общността „EPIGRAN“, и съответно отказва да регистрира словната марка „EPICAN FORTE“ за стоки и услуги от клас 5 — Вероятност от объркване на двете марки

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Осъжда г-н Rath да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Определение на Съда (пети състав) от 9 декември 2009 г.
— Prana Haus GmbH/Служба за хармонизация във
вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-494/08 Р) (¹)

(Жалба — Член 119 от Процедурния правилник —
Марка на Общността — Словна марка PRANAHAUS
— Регламент (ЕО) № 40/94 — Абсолютно основание
за отказ — Описателен характер — Жалба, отчасти
явно недопустима и отчасти явно неоснователна)

(2010/С 63/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Prana Haus GmbH (представител: N. Hebeis,
Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във
вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител:
J. Weberndörfer)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (осми състав)
от 17 септември 2008 по дело Prana Haus GmbH/СХВП
(Т-226/07), с което Първоинстанционният съд отхвърля
жалбата за отмяна срещу решението на СХВП от 18 април
2007 г, който отхвърля жалбата срещу решението на прове-
рителя за отказ на регистрацията на словна марка
„PRANAHAUS“ за стоки и услуги от класове 9, 16 и 35 —
Описателен характер на марката

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Prana Haus GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 32, 07.02.2009 г.

Определение на Съда (трети състав) от 12 януари 2010 г.
(преюдициално запитване от Amtsgericht Charlottenburg,
Германия) — Amiraïke Berlin GmbH

(Дело С-497/08) (¹)

(Юрисдикция по охранително производство — Назна-
чаване на ликвидатор на дружество — Липса на
компетентност на Съда)

(2010/С 63/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Charlottenburg

Страни в главното производство

Amiraïke Berlin GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Amtsgericht Charlottenburg —
Тълкуване на членове 10, 43 и 48 от Договора за ЕО —
Признаване от държава членка на приета съгласно правната
система на друга държава членка мярка за отчуждаване на
имуществото, намиращо се на територията на първата държава
— Заличаване от регистъра на дружествата на „Companies
House“, поради неизпълнение на задълженията за публичност,
на учредено по британското право дружество с ограничена отго-
ворност, като вследствие от това Британската корона става
собственик на имуществото му, включително на намиращите се
в Германия недвижими имоти

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да
отговори на въпроса, поставен от Amtsgericht Charlottenburg в
акта от 7 ноември 2008 г.

(¹) ОВ С 113, 16.5.2009 г.

**Жалба, подадена на 24 март 2009 г. от Sociedad General
de Autores y Editores (SGAE) срещу решението,
постановено от Първоинстанционния съд (седми състав)
на 13 януари 2009 г. по дело Т-456/08, Sociedad
General de Autores y Editores de España/Комисия на
Европейските общности**

(Дело С-112/09 Р)

(2010/С 63/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)
(представители: R. Allendesalazar Corcho и R. Vallina Hoset,
abogados)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 14 януари 2010 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Испания) на 25 ноември 2009 г. — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor и Ayuntamiento de Cobisa

(Дело С-463/09)

(2010/С 63/31)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Страни в главното производство

Ищец: CLECE, S.A.

Ответници: María Socorro Martín Valor и Ayuntamiento de Cobisa

Преюдициални въпроси

Трябва ли да се счита, че хипотеза, при която дадена община поема или отново поема извършването на дейност по почистване на своите помещения, която преди това е осъществявана от дружество по силата на договор и за която тази община наема нов персонал, попада в приложното поле на Директива 2001/23/ЕО⁽¹⁾, така както е определено в член 1, параграф 1, букви а) и б)?

⁽¹⁾ На Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 30 ноември 2009 г. — INMOGOLF SA/Administración General del Estado

(Дело С-487/09)

(2010/С 63/32)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: INMOGOLF SA

Ответник: Administración General del Estado

Преюдициални въпроси

Като се има предвид, че Директива 69/335/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (понастоящем Директива 2008/7/ЕО⁽²⁾), забранява в член 11, буква а) облагането на пускането на пазара на акции, участия и други ценни книжа от този вид и че член 12, параграф 1, буква а) от нея разрешава на държавите членки да налагат единствено данък върху прехвърлянето на ценни книжа, независимо дали се облагат по твърда ставка или не, и с оглед на това, че член 108 от Закон 24/1988 от 28 юли относно пазара на ценни книжа (според редакцията му в 12-та допълнителна разпоредба на Закон 18/1991) макар и да установява общо правило за освобождаване на прехвърлянето на ценни книжа както от данък върху добавена стойност, така и от данък върху прехвърлянето на имущество, облага тези спелки с данък върху прехвърлянето на имущество в качеството им на възмездно прехвърляне на имущество, когато те представляват част от дружествения капитал на дружества, 50 % от актива на които се състои от недвижими имоти и когато вследствие на това прехвърляне приобретателят заема позиция, позволяваща му да упражнява контрол върху дружеството, без да прави разграничение между дружествата за управление на имущество и дружествата, които извършват икономическа дейност:

1. Допуска ли Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 г. автоматичното прилагане на законодателна разпоредба на държава членка, като тази на член 108.2 от Закон 24/1988 относно пазара на ценни книжа, която облага с данък определени прехвърляния на ценни книжа, с които се прикриват прехвърляния на имущества, дори и в хипотезата, при която не е налице намерение за заобикаляне на данъчното облагане?

В случай, че намерението за заобикаляне на данъчното облагане не е необходимо:

2. Допуска ли Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 г. законодателна разпоредба като испанския Закон 24/1988, която предвижда облагане при придобиване на по-голямата част от капитала на дружества, чийто актив се състои предимно от недвижимо имущество, въпреки че те са действащи дружества и недвижимото имущество не може да се отдели от икономическата дейност, която дружеството извършва?

⁽¹⁾ ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9.

⁽²⁾ ОВ L 46, стр. 11.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 30 ноември 2009 г. — Asociación de Transporte por Carretera/Administración General del Estado

(Дело C-488/09)

(2010/C 63/33)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Asociación de Transporte por Carretera

Отговорник: Administración General del Estado

Преюдициални въпроси

1. Когато мястото на фактическото извършване на нарушение е определено след като държава членка е установила нередност в митническия режим на транспорта TIR и е отправила до гарантиращата асоциация на нейната територия искане за заплащане на съответната сума, посочена в акта за установяване на митнически задължения, съвместим ли е с член 454, параграф 3 и с член 455 от Регламент (ЕИО) № 2454/93⁽¹⁾ на Комисията от 2 юли 1993 г. фактът, че държавата членка по извършване на нарушението образува ново производство, за да изиска плащането на дължимите мита от главните длъжници и от гарантиращата асоциация по мястото на фактическото извършване на нарушението в рамките на отговорността на последната, след като мястото на извършване на нарушението е определено след изтичане на срока, фиксиран в общностните разпоредби?

При утвърдителен отговор:

2. Може ли гарантиращата асоциация от държавата членка, в която действително е била извършена нередността, да се позовава по силата на член 454, параграф 3 и член 455 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 или на член 221, параграф 3 от Митническият кодекс на Общността на погасяването по давност на правото да се иска плащане на сумата до размера на гарантираната отговорност с мотив, че предвиденият срок е изтекъл без тя да се е запознала с фактите?

3. Дали искането за заплащане, отправено по силата на член 11, параграф 2 от Конвенцията TIR до гарантиращата асоциация на държавата, която е констатирала нередността, допусната

от митническата администрация на тази държава, води до прекъсване на производството, започнато срещу гарантиращата асоциация по мястото на извършване на нарушението?

4. Може ли последното изречение на член 11, параграф 2 от Конвенцията TIR да се тълкува в смисъл, че предвиденият в него срок е приложим за държавата по мястото на извършване на нарушението, дори когато държавата, констатирала нередността, не е спряла действието на адресираното до гарантиращата асоциация искане за заплащане, въпреки че е образувано наказателно производство относно констатираните факти?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 декември 2009 г. — Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog

(Дело C-497/09)

(2010/C 63/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Burgdorf

Отговорник: Manfred Bog

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли доставка по смисъла на член 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота⁽¹⁾, доставянето на ястия или храни, които са приготвени за пряка консумация?

2. Зависи ли отговорът на въпрос 1 от това дали са доставени допълнителни елементи от процеса на извършване на услуги (предоставяне на оборудване за хранене)?

3. При положителен отговор на въпрос 1: Трябва ли понятието „храна“ от приложение 3, категория 1 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота да се тълкува в смисъл, че то включва само храната „за вкъщи“, каквато обичайно се продава в магазините за хранителни стоки или в него се включват също ястия и храни, които са приготвени за пряка консумация чрез варене, печене, пържене или по друг начин?

хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота да се тълкува в смисъл, че то включва само храната „за вкъщи“, каквато обичайно се продава в магазините за хранителни стоки или в него се включват също ястия и храни, които са приготвени за пряка консумация чрез варене, печене, пържене или по друг начин?

(¹) ОВ L 145, стр. 1

(¹) ОВ L 145, стр. 1

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 декември 2009 г. — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Дело С-499/09)

(2010/С 63/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Отговорник: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли доставка по смисъла на член 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (¹), доставянето на ястия или храни, които са приготвени за пряка консумация?
2. Зависи ли отговорът на въпрос 1 от това дали са доставени допълнителни елементи от процеса на извършване на услуги (предоставяне на маси, столове, на друго оборудване за хранене, кинопрожекция)?
3. При положителен отговор на въпрос 1: Трябва ли понятието „храна“ от приложение 3, категория 1 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhofs (Германия) на 3 декември 2009 г. — Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden

(Дело С-501/09)

(2010/С 63/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: Lothar Lohmeyer

Отговорник: Finanzamt Minden

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли понятието „хранителни стоки“ в приложение Н, категория 1 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (¹) да се тълкува в смисъл, че в него попадат само хранителни стоки „за вкъщи“, както те обикновено се продават в търговските обекти за хранителни стоки, или в тях попадат също ястия или храни, които са пържени, варени или печене или са приготвени по друг начин и са предназначени за бързо хранене?
2. В случай, че „хранителните стоки“ по смисъла на приложение Н, категория 1 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота включват също ястия или храни за бързо хранене:

Трябва ли член 6, параграф 1, изречение 1 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота да се тълкува в смисъл, че включва също предоставянето на пряко приготвени ястия или храни, които купувачът консумира на място, без да ги отнася в къщи, използвайки оборудването за хранене, като например тегях, столове за ядене на крак и друго подобно оборудване?

(¹) ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 декември 2009 г. — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold

(Дело С-502/09)

(2010/С 63/37)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Ответник: Finanzamt Detmold

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли понятието „храна“ от приложение 3, категория 1 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (¹) да се тълкува в смисъл, че то включва само храната „за вкъщи“, каквато обичайно се продава в магазините за хранителни стоки или в него се включват също ястия и храни, които са приготвени за пряка консумация чрез варене, печене, пържене или по друг начин?
2. В случай че понятието „храна“ по смисъла на приложение 3, категория 1 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота включва също ястия и храни за пряка консумация:

Следва ли процесът на приготвяне на ястията и храните да се счита за елемент от извършването на услуги, когато трябва да се реши дали единната услуга на предприятие за кетъринг за официални тържества (доставянето на ястия и храни, готови за пряка консумация, заедно с транспортирането им и евен-

туално доставянето на прибори и съдове и/или маси за правостоящи, както и отсервирането на предоставените за използване предмети) трябва да се квалифицира като доставка на храни, която подлежи на облагане с намалена данъчна ставка (приложение 3, категория 1 към тази директива) или като доставка на услуги, която не е предмет на данъчно предимство (член 6, параграф 1 от тази директива)?

3. При отрицателен отговор на въпрос 2:

Съвместим ли е с разпоредбите на член 2, точка 1 във връзка с член 5, параграф 1 и член 6, параграф 1 Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота фактът, че квалифицирането на единната услуга на предприятие за кетъринг за официални тържества като доставка на стоки или като *sui generis* доставка на услуги се основава единствено на броя на елементите, които имат характер на доставка на услуги (два или повече) в сравнение с частта, която представлява доставката на стоки или елементите, които имат характер на доставка на услуги трябва да бъдат преценявани независимо от техния брой — и при положителен отговор, според какви критерии?

(¹) ОВ L 145, стр. 1

Жалба, подадена на 4 декември 2009 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 23 септември 2009 г. по дело T-263/07, Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-505/09 P)

(2010/С 63/38)

Език на производството: естонски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: E. Kružíková, E. White и E. Randvere)

Други страни в производството: Република Естония, Република Литва, Словашка република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното съдебно решение,

— да се осъди Република Естония да понесе съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според Комисията Решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности (наричан по-нататък „Първоинстанционен съд“) трябва да се отмени на следните основания:

1. Първоинстанционният съд е нарушил член 21 от Статута на Съда на Европейските общности и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, като е счел за допустима жалбата по отношение на член 1, точки 3 и 4, член 2, точки 3 и 4 както и член 3, параграфи 2 и 3 от Решение на Комисията от 4 май 2007 година (за националния план за разпределение на квоти за емисии на парникови газове, съобщен от Естония съгласно Директива 2003/87/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета). Първоинстанционният съд неправилно обявил жалбата за допустима в нейната цялост, при положение че жалбоподателят изтъкнал основания за отмяна само във връзка с член 1, точки 1 и 2, член 2, точки 1 и 2 както и член 3, параграф 1.
2. Първоинстанционният съд е допуснал грешка по отношение на член 9, параграфи 1 и 3 от Директивата, като при установяване на обхвата на компетентността на Комисията да упражнява контрол и на компетентността ѝ да прилага член 9, параграф 3 от Директивата неправилно изтъквал принципа на равно третиране и целта на Директивата. Плановите за разпределяне не били класически мерки за транспониране на директива, които щели впоследствие да бъдат оценявани. Ако се приемело, че всяка държава членка привеждала своите собствени данни, без да бъдат контролирани, това щяло да породи опасност от неправилно третиране на държавите членки. Целите на Директивата можели да бъдат постигнати само, когато търсенето на сертификати надвишало тяхното предлагане. Трябвало да се провежда разлика между горната граница на общото количество на подлежащите на разпределение сертификати и общото количество на подлежащите на разпределение сертификати.
3. Първоинстанционният съд неправилно изтъквал обхвата на принципа на добра администрация. Изготвянето на плана за разпределение било задача на държавата членка и Комисията не била компетентна да запълва празнини в него, а да оценява съвместимостта на плана за разпределение с Директивата.
4. Първоинстанционният съд направил неправилна правна преценка на разпоредбите на решението на Комисията, като приел, че член 1, точки 1 и 2, член 2, точки 1 и 2 както и член 3, параграф 1 не можели да се отделят от другите разпоредби на решението на Комисията и отменил цялото решение. В действителност не бил налице такава невъзможност за отделяне, тъй като от структурата и от мотивите на решението на Комисията ставало ясно, че всяка точка от член 2 била неделима от съответните точки

на член 1, не обаче от другите точки на член 2. Същото се отнася за точките на член 1.

(¹) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).

Жалба, подадена на 7 декември 2009 г. от Португалската република срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 23 септември 2009 г. по дело T-385/05, Transn utica — Transportes e Navega o SA/Комисия

(Дело C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes, P. Rocha)

Други страни в производството: Transn utica — Transportes e Navega o, SA, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се уважи искането на португалските власти да се спре производството по настоящата жалба до постановяването на решение от Общия съд, доколкото в молбата на третото лице за отмяна на влязло в сила решение се иска да се разгледа делото не само от правна, но и от фактическа страна;
- да се отмени решението, постановено от Първоинстанционния съд на 23 септември 2009 г. по дело T-385/05, с което се отменя решението REM 05/2004 на Комисията от 6 юли 2005 г. за отказ да се възстановят и опростят някои мита на Transn utica, и
- да се осъди Transn utica — Transportes e Navega o, SA да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Общият съд неправилно е приел, че португалските власти са допуснали грешка при определянето и контрола на общата гаранция, използвана при разглежданите транзитни операции.

Жалбоподателят твърди и, че не е възможно да се установи причинно-следствена връзка между грешките, за които се твърди, че са допуснати от португалските власти, и последващото отклонение от митнически надзор на стоките и поддържа, че като достига до противоположно заключение Общият съд е нарушил правото на Европейския съюз.

Иск, предявен на 11 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело C-515/09)

(2010/C 63/40)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Marghelis и K. Saaremäel-Stoilov)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзакони и административни разпоредби, необходими за транспонирането на Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година⁽¹⁾ (относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО), и във всеки случай, като не е съобщила тези разпоредби на Комисията, Република Естония не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директивата във вътрешното законодателство е изтекъл на 1 май 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 102, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 11 декември 2009 г. — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Дело C-516/09)

(2010/C 63/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tanja Borger

Ответник: Tiroler Gebietskrankenkasse

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че обхваща — за шестмесечен период — и лице, което след края на двугодишния законоустановен неплатен отпуск за отглеждане на малко дете договаря с работодателя си допълнителен шестмесечен неплатен отпуск, за да получава обезщетение за отглеждане на малко дете или друго съответно обезщетение за максималния законоустановен срок, а след това прекратява трудовото си правоотношение?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Следва ли член 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 да се тълкува в смисъл, че обхваща — за шестмесечен период — и лице, което след края на двугодишния законоустановен неплатен отпуск за отглеждане на малко дете договаря с работодателя си допълнителен шестмесечен неплатен отпуск, когато през посочения период това лице получава обезщетение за отглеждане на малко дете или друго съответно обезщетение?

⁽¹⁾ ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26 и поправка — ОВ L 32, 6.2.2008 г., стр. 31.

Преюдициално запитване, отправено от Tartu Ringkonnakohtus (Република Естония) на 15 декември 2009 г. — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet

(Дело C-523/09)

(2010/C 63/42)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tartu Ringkonnakohtus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AS Rakvere Piim AS, AS Maag Piimatööstus

Ответник: Veterinaar- ja Toiduamet

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 27, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕО) № 882/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, да се тълкува в смисъл, че допуска възможността за посочените в приложение IV, раздел А от този регламент дейности от предприемач да се поиска да заплати такса, чийто размер е равен на установените в приложение IV, раздел Б от споменатия регламент минимални стойности, дори когато направените от компетентните органи разходи във връзка с точките, изброени в приложение VI от този регламент, са по-ниски от тези минимални стойности?
2. Има ли държава членка право при условията, упоменати в предходния въпрос, за посочените в приложение IV, раздел А от Регламента дейности да въведе такси, чийто размер е по-нисък от минималните предвидени в приложение IV, раздел Б от Регламента стойности, когато направените от компетентните органи разходи във връзка с точките, изброени в приложение VI от Регламента, са по-ниски от тези минимални стойности, ако не са изпълнени условията, предвидени в член 27, параграф 6 от този регламент?

⁽¹⁾ ОВ L 165, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216.

Иск, предявен на 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-527/09)

(2010/С 63/43)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и E. Randvere)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за транспониране на Директива 2006/43/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета, и във всеки случай като не е съобщила на Комисията за посочените

разпоредби, Република Естония не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешния правен ред е изтекъл на 29 юни 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 157, стр. 87; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 122.

Иск, предявен на 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-528/09)

(2010/С 63/44)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Marghelis и K. Saaremäel-Stoilov)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— Да се установи, че Република Естония не е изпълнила задълженията си по Директива 2002/96/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския Парламент и на Съвета от 27 януари 2003 година относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване, като не е транспонирала надлежно в националното право член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2.

— Да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Директива 2002/96/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 27 януари 2003 година урежда обработването на отпадъци от електрическо и електронно оборудване. Вследствие на анализа на мерките, с които тази директива се транспонира в естонското право, Комисията е на мнение, че Република Естония не е транспонирала надлежно член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2.

Член 3, буква и), точка iii) от Директивата съдържа дефиниция на „производител“ на електрическо и електронно оборудване. Естонските правни разпоредби относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване съдържат две различни дефиниции на „производител“ и с това затрудняват разбирането и прилагането на разпоредбите относно обработването на отпадъци от електрическо и електронно оборудване.

Член 8, параграф 2, алинея 3 от Директивата предвижда, че разходите по събирането, обработката и изхвърлянето, съобразени с околната среда, не се показват отделно на купувачите по време на продажбата на новите продукти. Република Естония не е транспонирила това изискване в националното право.

Член 8, параграф 3, алинея 2 от Директивата предвижда задължението за държавите членки да гарантират, че за преходния период от 8 години след влизането в сила на настоящата директива производителите могат да показват на купувачите разходите за събиране, обработка и изхвърляне по начин, благоприятен за околната среда, по време на продажбата на нови продукти, като упоменатите разходи не следва да превишават действителните разходи. Естония не е транспонирила това задължение в своето право.

Република Естония приема изложените упреци и в отговора си на мотивираното становище на Комисията се съгласява да отстрани неизпълнението на член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2 с приемането на закон за изменение на Закона за отпадъците. Тъй като, доколкото е известно на Комисията, досега Република Естония не е приела закона за изменение, за който се е съгласила, към настоящия момент Република Естония не е транспонирила надлежно член 3, буква и), точка iii), член 8, параграф 2, алинея 3 и член 8, параграф 3, алинея 2 от Директивата във вътрешното си право и по този начин не е изпълнила задълженията си по Директивата.

(¹) ОВ L 37, S. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 184)

Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Република Полша) на 18 декември 2009 г. — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa/Minister Finansów

(Дело C-530/09)

(2010/C 63/45)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Страни в главното производство

Ищец: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Отговорник: Minister Finansów

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли разпоредбите на член 52, буква а) от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че услугите по временно предоставяне на шандове на търговски панаири и изложби на клиенти, които представят офертите си на търговски панаири и изложби, трябва да се причислят към посочените в тези разпоредби свързани с услугите по организиране на търговски панаири и изложби спомагателни услуги, т.е. към културни, артистични, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни мероприятия, които се облагат на мястото, където те действително се предоставят,

2. или да се приеме, че става въпрос за услуги в областта на рекламата, които съгласно член 56, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112 се облагат на мястото, където клиентът е установил своята дейност или има постоянен обект, за който се доставя услугата или при липса на такова място — мястото на постоянния му адрес или обичайно местоживееие,

— като се има предвид, че тези услуги се отнасят до временното предоставяне на клиенти, които представят офертите си на търговски панаири и изложения, което включва по принцип изготвянето на проект и визуализиране на шанда, и, евентуално, превоз на конструкцията на шанда до мястото, където е организиран търговският панаир или изложението, и, че клиентите на доставчика, които представят своите стоки и услуги, плащат отделна такса на организатора на предприятието за самата възможност за участие в търговски панаир или изложение, която включва по-специално разходите за услуги по снабдяване, за инфраструктура на търговския панаир, за пресцентъра и т.н.,

— всеки изложител отговаря сам за поддръжане и сглобяване на собствения шанд и в това отношение ползва лично подлежащите на тълкуване услуги,

— организаторите на търговски панаири и изложения изискват от посетителите да заплащат отделно входна такса, която се полага на организатора, а не на доставчика на услуги?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7)

Жалба, подадена на 18 декември 2009 г. от Република Естония срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (първи състав) на 2 октомври 2009 г. по дело T-324/05, Република Естония/Европейска комисия

(Дело C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Език на производството: естонски

Страни

Жалбоподател: Република Естония (представител: L. Uibo)

Други страни в производството: Европейска комисия, Република Латвия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение в неговата цялост,
- да се уважат исканията, предявени пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Република Естония иска отмяната на решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности (наричан по-нататък „Първоинстанционният съд“) поради следните причини:

1. Първоинстанционният съд е изопачил доказателства и е приложил неправилно принципа на колегиалност, предвиден в член 219 ЕО.
2. Първоинстанционният съд е изтъквал неправилно Акта за присъединяване и Регламент № 60/2004 ⁽¹⁾.
  - а) Първоинстанционният съд е изтъквал неправилно член 6 от Регламент № 60/2004, доколкото е приел, че в понятието „стокови запаси“ по смисъла на тази разпоредба попадат също домакинските резерви.

— Първоинстанционният съд е определил твърде тясно целта на Регламент № 60/2004 и на приложение IV, точка 4, параграф 2 към Акта за присъединяване, ограничавайки я до „всякакво“ смущение.

— Първоинстанционният съд е изтъквал погрешно член 7, параграфи 1 и 6 от Регламент № 60/2004, доколкото държавите членки били длъжни да отстранят излишъците от захар, за което не съществувало правна основа.

б) Първоинстанционният съд изтъквал погрешно член 6, параграф 1, буква в) от Регламент № 60/2004, доколкото недопустимо е стеснил приложното му поле и по този начин е изключил обстоятелствата, при които се били създали естонските стокови запаси от захар.

— Първоинстанционният съд е допуснал грешка в преценката на доказателствата и е изопачил доказателствата, преценявайки довода на Естония относно съществената роля на създаването на домакинските запаси в естонското потребление и култура.

— Първоинстанционният съд не е преценил правилно оправданите правни очаквания на Естония в резултат на дадените от Комисията уверения при преговорите за присъединяване.

— Първоинстанционният съд не е преценил правилно приноса на Европейския съюз в създаването на запасите.

3. Първоинстанционният съд неправилно е преценил, че Комисията не е нарушила задължението за мотивиране.
4. Първоинстанционният съд неправилно е стигнал до извода, че Комисията не е нарушила принципа на добросъвестност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 60/2004 за определяне на преходни мерки в сектора на захарта във връзка с присъединяването на Чешката република, Република Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия към Европейския съюз (ОВ L 9, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 52, стр. 202).

Преюдициално запитване, отправено от Upravno sodišče Republike Slovenije (Република Словения) на 21 декември 2009 г. — Marija Omejc/Република Словения

(Дело C-536/09)

(2010/C 63/47)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Upravno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Ищец: Marija Omejc

Ответник: Република Словения

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли изразът „попреди на извършване на проверка на място“ да се тълкува в съответствие с националното право, което свързва понятието за възпрепятстване с умишлено или небрежно поведение на определено лице?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли изразът „попреди на извършване на проверка на място“ да се тълкува в смисъл, че освен умишлените действия или умишлено предизвиканите обстоятелства, които правят невъзможно осъществяването на контрол този израз обхваща и всяко друго действие или бездействие, за което може да се счита, че е резултат от небрежността на земеделския производител или на негов представител, ако вследствие на това не е могла да бъде довършена проверката на място?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, зависи ли налагането на санкция по член 23, параграф 2 от Регламент 796/2004/ЕО ⁽¹⁾ от това дали земеделският производител е бил надлежно уведомен от страна на проверяващия, че се изисква неговото съдействие?
4. С оглед на националното право или с оглед на правото на Общността/Съюза трябва да се разглежда определеното за представител по член 23, параграф 2 от Регламент 796/2004/ЕО, в случай, че собственикът на земеделско стопанство не живее в него?
5. Ако поставеният в предходната точка въпрос трябва да се разглежда с оглед на правото на Общността/Съюза, трябва ли член 23, параграф 2 от Регламент 796/2004 да се тълкува в смисъл, че за представител на земеделския производител по време на проверките на място трябва да се счита всяко пълнолетно, дееспособно лице, което живее в земеделското стопанство и на което е поверена поне част от управлението на това земеделско стопанство?
6. Ако поставеният в точка 4 въпрос трябва да се разглежда с оглед на правото на Общността/Съюза и при отрицателен отговор на петия въпрос длъжен ли е собственикът на земеделско стопанство (земеделски стопанин по смисъла на член 23, параграф 2 от Регламент 796/2004), който не живее в стопанството да посочи представител, който по правило е на разположение в земеделското стопанство по всяко време?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Обединеното кралство) на 21 декември 2009 г. — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Secretary of State for Work and Pensions

(Дело C-537/09)

(2010/C 63/48)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Отговорник: Secretary of State for Work and Pensions

Преюдициални въпроси

1. а) Компонентът „подвижност“ на помощта за издръжка на лица с увреждания, предвидена в членове 71—76 от Social Security Contributions and Benefits Act 1992 [Закон от 1992 г. за вноски и обезщетения за социално осигуряване], за периодите от време, през които се прилага Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ на Съвета от 14 юни 1971 година, в редакцията му в сила, непосредствено преди 5 май 2005 г., може ли да бъде квалифициран отделно от помощта за издръжка на лица с увреждания в нейната цялост, или като обезщетение по социалното осигуряване по смисъла на член 4, параграф 1 от посочения регламент, или като специално обезщетение, независимо от вноски, по смисъла на член 4, параграф 2а от същия регламент, или по друг начин?
- б) При утвърдителен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация?
- в) При отрицателен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация на помощта за издръжка на лица с увреждания?
- г) В случай, че на въпроси б) и в) бъде даден отговор в смисъл, че компонентът „подвижност“ трябва да се квалифицира като обезщетение по социалното осигуряване, въпросното обезщетение представлява ли обезщетение за болест по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) или обезщетение за инвалидност по смисъла на член 4, параграф 1, буква б)?

- д) Засягат ли се отговорите на който е и да е от посочените по-горе въпроси от ограничението във времето, посочено в точка 2 от диспозитива на Решение на Съда от 18 октомври 2007 г. по дело Комисия на Европейските общности срещу Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз (С-299/05, Сборник, стр. I-8695)?
2. а) Компонентът „подвижност“ на помощта за издръжка на лица с увреждания, предвидена в членове 71—76 от Social Security Contributions and Benefits Act 1992, за периодите от време, през които се прилага Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година, в редакцията му в сила след 5 май 2005 г. съгласно Регламент (ЕО) № 647/2005⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, може ли да бъде квалифициран отделно от помощта за издръжка на лица с увреждания в нейната цялост, или като обезщетение по социалното осигуряване по смисъла на член 4, параграф 1 от посочения регламент, или като специално обезщетение, независимо от вноски, по смисъла на член 4, параграф 2а от същия регламент, или по друг начин?
- б) При утвърдителен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация?
- в) При отрицателен отговор на въпрос а), каква е правилната квалификация на помощта за издръжка на лица с увреждания?
- г) В случай, че на въпроси б) и в) бъде даден отговор в смисъл, че компонентът „подвижност“ трябва да се квалифицира като обезщетение по социалното осигуряване, въпросното обезщетение представлява ли обезщетение за болест по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) или обезщетение за инвалидност по смисъла на член 4, параграф 1, буква б)?
3. Ако в отговор на предходните въпроси Съдът счеде, че компонентът „подвижност“ трябва да се квалифицира правилно като специално обезщетение, независимо от вноски, съществуват ли други норми или принципи на общностното право, които са свързани с въпроса дали Обединеното кралство има право да се позовава на някое от условията за пребиваване или присъствие, посочени в член 2, параграф 1, буква а) от Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991 [Правилник от 1991 г. за социалното осигуряване (помощи за издръжка на лица с увреждания)] при обстоятелства като тези, разглеждани по настоящите дела?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагане на схеми за социално осигуряване на заети, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността и Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (ОВ L 117, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 211).

Преюдициално запитване, отправено от Giudice di pace di Varese (Италия) на 17 декември 2009 г. — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Дело С-541/09)

(2010/С 63/49)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Varese, Италия

Страни в главното производство

Жалбоподател: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Ответник: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Преюдициални въпроси

1. Пораждат ли членове 4 и 6 от Регламент (ЕО) № 882/04⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, субективно право за правните субекти да бъдат подложени в областта на храните и напитките на контрол, осъществяван изключително от персонал, който отговаря на изискванията, посочени в тези разпоредби, и възможно ли е позоваване на тези членове в съдебно производство за защита срещу налагане на принудителни мерки от държавите членки?
2. При отрицателен отговор, засяга ли Директива 2000/13/ЕО⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателството на държавите членки относно етикетирването, представянето и рекламата на храните, в рамките на общностния режим на правна уредба на етикетирването на храните и напитките, здравни аспекти?
3. Директива 76/768/ЕИО⁽³⁾ на Съвета от 27 юли 1976 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани с козметични продукти, и нейните последващи изменения или другите относими общностни разпоредби допускат ли държава членка да може да направи разграничение между отговорността на различните оператори в промишления отрасъл, изключвайки от отговорност търговеца поради самото естество на дейността му като търговец?

4. При отрицателен отговор трябва ли член 6 от директивата и последващите му изменения, да се разбират в смисъл, че пораждат солидарна отговорност на производителя на козметичния продукт и на обикновения търговец, който не участва във фазите на производство, опаковане и етикетирание на козметичния продукт?

(¹) ОВ L 165, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216.

(²) ОВ L 109, стр. 29, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 9.

(³) ОВ L 262, стр.169, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 3, стр. 101.

Иск, предявен на 18 декември 2009 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-542/09)

(2010/C 63/50)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Rozet и M. van Beek)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като изисква от работниците мигранти и от издържаните от тях членове на семействата им да отговарят на условието за пребиваване (правилото „3 години от 6“), за да имат права по WSF (¹) за финансиране на обучението в чужбина, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 45 ДФЕС и по член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 (²),

— да се осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Тъй като все още не е приела всички необходими мерки за отпадане на условието за пребиваване (правилото „3 години от 6“), на което работниците мигранти и издържаните от тях членове на семействата им трябва да отговарят, за да могат да имат права по WSF за финансиране на обучението в чужбина, Комисията достига до заключението, че Нидерландия не е изпълнила задълженията си по член 45 ДФЕС и по Регламент № 1612/68.

(¹) Wet Studiefinanciering 2000 (Закон за финансиране на обучението).

(²) Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11).

Иск, предявен на 22 декември 2009 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-545/09)

(2010/C 63/51)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Currall, B. Eggers)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да се обяви, че член 12, параграф 4, буква а) от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища (¹) трябва да се тълкува и прилага така, че да гарантира, че командированите от държава членка учители имат достъп, по време на тяхното командироване, до същото развитие по отношение на статута и на същото заплащане, като тези, от които се ползват учителите, заети в посочената държава членка, и че изключването на някои учители, командировани от Обединеното кралство, по време на тяхното командироване, от достъп до подобрени равнища на възнаграждение (известни под различни наименования, като „прагово заплащане“, „система за отлични учители“, „учители с напреднали умения“) и до други допълнителни елементи на възнаграждението (като например „премии за преподаване и учене“), както и до развитие по отношение на съществуващите равнища на възнаграждение за учители в държавни училища в Англия и Уелс, е несъвместимо с член 12, параграф 4, буква а) и член 25, параграф 1 от Конвенцията,

— да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск е предявен на основание на член 26 от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища („Конвенцията“) с цел Съдът да се произнесе по тълкуването и прилагането на член 12, параграф 4, буква а) и член 25, параграф 1 от Конвенцията.

Според Конвенцията учителите в Европейските училища се командировават от техните държави членки по произход. Член 12, параграф 4, буква а) от Конвенцията предвижда, че командированите учители „запазва[т] правата си за повишаване и пенсиониране, гарантирани [им] по силата на националните законодателства“. Независимо от този факт, заплатите на командированите от Обединеното Кралство учители са „замразени“ през периода на командироването. По този начин на учителите, командировани в Европейските училища, се отказва достъп до подобрени равнища на възнаграждение (известни под различни наименования, като „прагово заплащане“, „система за отлични учители“, „учители с напреднали умения“) и до други допълнителни елементи на възнаграждението (като например „премии за преподаване и учене“), както и до развитие по отношение на съществуващите равнища на възнаграждение за учители в държавни училища в Англия и Уелс.

Тази политика противоречи на текста и на целта на член 12, параграф 4, буква а) от Конвенцията. Тя ограничава пенсионните права на засегнатите учители и техните перспективи за кариера след завръщане в Обединеното Кралство. Освен това тя засяга отрицателно бюджета на Съюза, който поема разликата между по-ниско национално заплащане и допълнителното заплащане от страна на Общността за командировани учители.

Следователно е необходимо член 12, параграф 4, буква а) от Конвенцията и отгук член 25, параграф 1 от Конвенцията да се тълкуват и прилагат така, че да гарантират на командированите учители пълен достъп до подобрени равнища на възнаграждение, до развитие по отношение на съществуващи равнища, и до други елементи на възнаграждението.

(¹) ОВ L 212, 17.8.1994, стр. 3, Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 1, стр. 16.

Иск, подаден на 23 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело С-551/09)

(2010/С 63/52)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: К. Gross и М. Adam)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

— да се установи, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 288 ДФЕС, както и по членове 1 и 3 от

Решението на Комисията от 30 април 2008 година относно държавна помощ С 56/06 (ex NN 77/06), която Австрия е привела в действие за приватизацията на банка Burgenland (2008/719/ЕО), като не е приела всички необходими мерки, за да възстанови помощта,

— да се установи, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 288 ДФЕС и по член 4 от Решението на Комисията от 30 април 2008 година относно държавна помощ С 56/06 (ex NN 77/06), която Австрия е привела в действие за приватизацията на банка Burgenland, като не е предоставила на Комисията навреме необходимата информация за изчисляване на размера на помощта,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според Комисията срокът, определен на Република Австрия в Решението на Комисията от 30 април 2008 година относно държавна помощ С 56/06 (ex NN 77/06), която Австрия е привела в действие за приватизацията на банка Burgenland (2008/719/ЕО), за предоставяне на необходимата информация за изчисляване на размера на помощта, е изтекъл.

Споразумение, сключено между Комисията и Република Австрия след изтичането на посочения по-горе срок, свързано с размера на сумата, която трябва да се възстанови, е анулирано от Република Австрия по съображение, че дружеството, засегнато от искането за възстановяване, предвиждало анулиране на придобиването на Bank Burgenland при задължение за плащане. Това щяло да доведе, според Република Австрия, до сериозни последици за икономиката на провинция Burgenland. Според Комисията това обстоятелство обаче не обосновава отказа от искането за възстановяване.

Оспорването по съдебен ред на посоченото по-горе решение не може освен това да засегне задължението за изпълнението му.

Преюдициално запитване, отправено от Audiencia provincial de Tarragona (Испания) на 4 януари 2010 г. — Наказателно производство срещу Valentín Salmerón Sánchez

(Дело С-1/10)

(2010/С 63/53)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia provincial de Tarragona

Страни в главното производство

Ищец: Valentín Salmerón Sánchez

Други страни: Ministerio Fiscal и Dorotea López León

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли правото на жертвата да дава обяснения, посочено в съображение 8 от преамбюла на Рамковото решение ⁽¹⁾, да се тълкува като позитивно задължение на държавните органи, които отговарят за преследването и наказването на увреждащите деяния, да позволят на жертвата да изразява своята оценка, разсъждения и мнение относно преките последици за живота ѝ, които могат да произтекат от налагането на наказания на извършителя, с който поддържа семейна или силна емоционална връзка?
2. Трябва ли член 2 от Рамково решение 2001/220/ПВР да се тълкува в смисъл, че задължението на държавите за признаване на правата и законните интереси на жертвата налага да вземат предвид нейното мнение, когато наказателноправните последици на производството могат да застрашат съществено и пряко упражняването на нейното право на свободно развитие на личността и на личен и семеен живот?
3. Трябва ли член 2 от Рамково решение 2001/220/ПВР да се тълкува в смисъл, че държавните органи не могат да не вземат предвид свободната воля на жертвата, когато се противопоставя на налагането или запазването на мярка, забраняваща доближаването до пострадалия, когато извършителят е член на семейството и не се констатира обективно положение на опасност отново да извърши престъпление, преценява се ниво на лична, социална, културна и емоционална компетентност, което изключва предвиждане за изпадане в подчинение пред извършителя, или, напротив, тази мярка трябва да се приеме във всеки случай с оглед на специфичните характеристики на тези престъпления?
4. Трябва ли член 8 от Рамково решение 2001/220/ПВР, който предвижда, че държавите осигуряват подходящо равнище на защита на жертвите, да се тълкува в смисъл, че позволява общото и задължително налагане на мерки, забраняващи доближаването до пострадалия или общуване с него, като допълнителни наказания във всички случаи, когато жертвата е пострадала от престъпления, извършени в семейството, с оглед на специфичните характеристики на тези престъпления, или обратно, член 8 изисква да се направи индивидуална преценка, която да позволи установяването, за всеки отделен случай, подходящото равнище на защита на противоречивите интереси?
5. Трябва ли член 10 от Рамково решение 2001/220/ПВР да се тълкува в смисъл, че позволява да се изключи по общ начин медиацията в наказателните производства относно престъпления, извършени в семейството, с оглед на специфичните характеристики на тези престъпления, или обратно — медиацията трябва да бъде позволена и в този вид производства, като се преценяват, за всеки отделен случай, противоречивите интереси?

⁽¹⁾ Рамково решение на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления (2001/220/ПВР) (ОВ L 82, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Италия) на 4 януари 2010 г. — Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl и Eolica di Altamura s.r.l./Regione Puglia

(Дело C-2/10)

(2010/C 63/54)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl и Eolica di Altamura s.r.l.

Отговорник: Regione Puglia

Преюдициални въпроси

Съвместими ли с общностното право и по-конкретно с принципите, произтичащи от Директива 2001/77/ЕО ⁽¹⁾ и Директива 2009/28/ЕО ⁽²⁾ (в областта на електроенергията от възобновяеми енергийни източници) и от Директива 1979/409/ЕО ⁽³⁾ и Директива 1992/43/ЕО ⁽⁴⁾ (в областта на опазването на дивите птици и на естествените местообитания), разпоредбите на член 1, алинея 1226, от Закона от 27 декември 2006 г. № 296 във връзка с член 5, първа алинея от Наредба на министерството на околната среда и на опазването на териториите и на морето от 17 октомври 2007 г. и във връзка с член 2, шеста алинея от Регионалния закон на Пулия от 21 октомври 2008 г. № 31, доколкото те налагат абсолютна забрана и без оглед на локализирането на вятърните турбини, които не са предназначени за собствено потребление на територии от значение за Общността (ТЗО) и в специални защитени зони (СЗЗ), част от екологичната мрежа „Натура 2000“, вместо да предвидят извършването на адекватна оценка на последиците за околната среда, която да анализира въздействието на предвиждания проект върху конкретно визираната от тази намеса територия.

⁽¹⁾ ОВ L 283, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 140, стр. 16.

⁽³⁾ ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77.

⁽⁴⁾ ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Rossano (Италия) на 5 януари 2010 г. — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

(Дело С-3/10)

(2010/С 63/55)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Rossano

Страни в главното производство

Ищец: Franco Affatato

Ответници: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n.3 di Rossano

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли клауза 2.1 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾, вътрешноправна норма като предвидената за работниците LSU [обществено полезните работници — lavoratori socialmente utili]/LPU [работниците, осъществяващи дейност от публична полза — lavoratori di pubblica utilità] в член 8, алинея 1 от законодателен декрет № 468/97 и в член 4, алинея 1 от закон № 81/00, която, изключвайки за уредените от нея работници възникването на трудово правоотношение, има за последица да изключи приложимостта на трудовото законодателство относно срочната работа при транспонирането на Директива 1999/70/ЕО;
2. Позволява ли клауза 2.2 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО, изключването на работници като работниците LSU/LPU, уредени от законодателен декрет № 468/97 и от закон № 81/00, от обсега на приложение на Директива 1999/70/ЕО;
3. Попадат ли посочените във въпрос 2) работници в обхвата на дефинициите по клауза 3.1 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО;
4. Допуска ли клауза 5 от Рамковото споразумение, възпроизведено в Директива 1999/70/ЕО, и принципът на равенство [и] недискриминация правна норма за работници в образователния сектор (вж. в частност член 4, алинея 1, закон № 124/99 и член 1, алинея 1, буква а) от министерски декрет № 430/00), която позволява да не

се посочва основанийето на първия срочен договор, предвидено от вътрешноправната норма като общо изискване за всяко друго срочно трудово правоотношение, както и да се продължават договорите, независимо от съществуването на постоянни и трайни нужди, не предвижда общия максимален срок на срочните трудови договори или правоотношения, броя на продължаванията на посочените договори или правоотношения, нито пък обичайно предвижда периоди между продължаванията, т.е. в хипотезата на годишни замествания — тези периоди да съответстват на лятната ваканция, по време на която не се провежда учебна дейност или същата е много намалена;

5. Може ли тази съвкупност от нормативни разпоредби в образователния сектор, както е описана, да се счита за съвкупност от равностойни норми за предотвратяване на злоупотребите;
6. Може ли да се приеме, че по смисъла на член 2 от Директива 1999/70/ЕО законодателен декрет № 368/01 и член 36 от законодателен декрет № 165/01 са разпоредби с характеристиките на разпоредби, с които се транспонира Директива 1999/70/ЕО във връзка със срочните трудови правоотношения в образователния сектор;
7. Трябва ли субект с характеристиките на Poste Italiane S.p.a., а именно:

— който е собственост на държавата,

— който е подчинен на контрола на държавата,

— за който Министерството на комуникациите избира доставчика на универсалната услуга и общо развива всички дейности по материална и счетоводна проверка и контрол на въпросния субект, с определяне на целите във връзка с предоставената универсална услуга,

— доставя публично необходима услуга от съществен общ интерес;

— чийто бюджет е свързан с държавния бюджет;

— разходите за предоставената услуга са определени от държавата, която прехвърля към субекта суми за покриване на повечето разходи за услугата,

да се счита за държавно образувание за целите на прякото прилагане на общностното право;

8. При положителен отговор на въпрос 7): възможно ли по смисъла на клауза 5 посоченото дружество да съставлява сектор, т.е. възможно ли е целият персонал, който може да бъде наеман от него, да се счита за специална категория работници, за да бъдат разграничени забранителните мерки;

9. При положителен отговор на въпрос 7): допуска ли клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО, сама по себе си или във връзка с клаузи 2 и 4, и принципа на равенство [и] недискриминация, разпоредба като член 2, алинея 1 bis от законодателен декрет № 368/01, която позволява включването на клауза за срок в трудовия договор с определен субект, без да се посочва основанието за това или освобождава този субект, за разлика от обичайно предвидената вътрешноправна забранителна мярка (член 1 от законодателен декрет № 368/01), от задължението в случай на спор да посочи писмено и да докаже причините от технически, производствен или организационен характер или свързани със заместване на работници, довели до включването на клаузата за срок в трудовия договор, като се има предвид, че е възможно продължаване на първоначалния договор поради обективни причини, отнасящи се до самата трудова дейност, за която договърът е бил сключен за определен срок;
10. Съставяват ли законодателен декрет № 368/01 и член 36, алинея 5 от законодателен декрет № 165/01 обща правна уредба за транспониране на Директива 1999/70/ЕО за наетия от държавата персонал, като се имат предвид изключенията от посочените общи разпоредби, както са дефинирани вследствие на отговора на въпроси от 1) до 9);
11. При липсата на санкционни разпоредби относно работниците от вида LSU/LPU и на тези в училищата, както са описани, допуска ли Директива 1999/70/ЕО и по-конкретно клауза 5, алинея 2, буква б), прилагането по аналогия на норма, предназначена единствено да осигури обезщетение, като предвидената в член 36, алинея 5 от законодателен декрет № 165/01, или пък клауза 5, алинея 2, буква б) установява принцип на предпочитание, тъй като договорите или правоотношенията се считат за такива за неопределено време;
12. Допускат ли общностният принцип на равенство [и] недискриминация, клауза 4 [и] клауза 5.1 разграничаване на санкционните разпоредби в сектора „персонал на държавни образувания“ с оглед на обстоятелствата по възникването на трудовото правоотношение, или на работодателя, или пък на училищния сектор;
13. Ако се приеме, че вътрешният обсег на транспонирането на Директива 1999/70/ЕО по отношение на държавата и приравнените на нея образувания е определен с отговора на предходните въпроси, допуска ли клауза 5 правна норма като тази по член 36, алинея 5 от законодателен декрет № 165/01, която съдържа абсолютна забрана да се трансформират трудови правоотношения спрямо държавата, или какви последващи проверки трябва да бъдат предприети от националния съд с оглед неприменяването на забраната за създаване на трудови правоотношения за неопределено време със същите публични администрации;
14. Трябва ли Директива 1999/70/ЕО да се прилага изцяло за Италия или трансформирането на правоотношенията по отношение на публичната администрация противоречи на основните принципи на вътрешния правен ред и поради това клауза 5 отчасти не следва да се прилага, тъй като това би имало последици, противоречащи на членове 1—5 от Договора от Лисабон, доколкото не биха били спазени основната, политическа и конституционна структура или съществените функции на Италия;
15. Като предвижда в хипотезата на забрана за трансформиране на трудовото правоотношение, необходимостта от мярка, която представя ефективни и еквивалентни гаранции за закрила на работниците, в сравнение с аналогични ситуации по вътрешното право, с цел надлежно да се санкционират злоупотребите, произтичащи от нарушението на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО и да се отстранят последиците от нарушаването на общностното право, налага ли същата клауза 5 като аналогична ситуация по вътрешното право да се вземе предвид трудово правоотношение с държавата за неопределено време, на което работникът би имал право ако член 36 не съществуваше, или трудово правоотношение за неопределено време с частноправен субект, спрямо който трудовото правоотношение би имало характеристиките на стабилност, аналогични на тези по трудово правоотношение с държавата;
16. Като предвижда, в хипотезата на забрана за трансформиране на трудовото правоотношение, необходимостта от мярка, която представя ефективни и еквивалентни гаранции за закрила на работниците, в сравнение с аналогични ситуации по вътрешното право, с цел надлежно да се санкционират злоупотребите, произтичащи от нарушението на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО и да се отстранят последиците от нарушаването на общностното право, налага ли същата клауза 5 да се вземе предвид при определяне на санкцията:
- а) времето, необходимо за намирането на нова заетост и на невъзможността за достъп до заетост с характеристиките, посочени във въпрос 15),
- б) или, обратно, размерът на възнаграденията, които биха били получени в хипотезата на трансформиране на трудовото правоотношение от срочно такова в трудовото правоотношение за неопределено време.

(¹) ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 5 януари 2010 г. — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Дело С-4/10)

(2010/С 63/56)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Ищец: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Ответници: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Преюдициални въпроси

1. Приложим ли е Регламент (ЕО) № 110/2008⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетването и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 110/2008“) при проверка на условията за регистрация на заявената на 19 декември 2001 г. и регистрираната на 31 януари 2003 г. марка, която съдържа ползващо се със закрила съгласно този регламент географско указание?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли поради нарушение на членове 16 и 23 от Регламент № 110/2008 да се отхвърли марката, която впрочем съдържа в един превод ползващо се със закрила съгласно Регламент № 110/2008 указание за произход и която е регистрирана за спиртни напитки, които с оглед на практиките на производство и на съдържанието на алкохол не отговарят на изискванията на Регламента за употребата на съответните географски указания?
3. Независимо от отговора на първия въпрос, трябва ли марка като описаната във втория въпрос по смисъла на член 3, параграф 1, буква ж) от Първа директива 89/104/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките, понастоящем Директива 2008/95/ЕГ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (кодифицирана версия), да се разглежда

като годна да въведе в заблуждение съответните потребители например относно вида, свойствата или географския произход на стоката или услугата?

4. Може ли, независимо от отговора на първия въпрос, доколкото съгласно член 3, параграф 2, буква а) от Директива 89/104/ЕИО държава членка е предвидила да се изключи регистрацията на марка или в случай на регистрация марката да бъде отменена, когато и доколкото може да се забрани използването на тази марка съгласно други разпоредби на правото относно марките на съответната държава или на Общността, да се изключи регистрацията на марка, доколкото тя съдържа елементи, които нарушават Регламент № 110/2008 и поради това може да се забрани използването на марката?

⁽¹⁾ ОВ L 39, стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92.

⁽³⁾ ОВ L 299, стр. 25.

Жалба, подадена на 6 януари 2010 г. от Giampietro Torresan срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 19 ноември 2009 г. по дело T-234/06 — Torresan/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

(Дело С-5/10 Р)

(2010/С 63/57)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Giampietro Torresan (представител: G. Recher и R. Munarini, avvocati)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението по дело T-234/06, регистрирано под № 414 968, нотифицирано по факс на 19.11.2009 г.,
- да се уважат изцяло исканията на жалбоподателя, направени вече пред Първоинстанционния съд по дело T-234/06,

— във всички случаи да се осъдят ответниците да заплатят съдебните разноски за цялото производство, включително съдебните разноски, направени в двете предходни производства пред СХВП и в производството пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

1. Нарушение и/или неправилно прилагане на общностната правна уредба в областта на селското стопанство и храните.
2. Нарушение и/или неправилно прилагане на правната уредба в областта на защитата на потребителите във връзка с понятието за среден потребител.
3. Нарушение на нормите относно езиковия режим на производството.
4. Изопачаване на фактите или доказателствата, насочени към потвърждаване, като единствена и окончателна последица, на напълно отличителния и неописателен характер на марката Cannabis, с цел да се установи нарушение или неправилно прилагане на член 7, параграф 1, буква в) от Регламента относно марката на Общността⁽¹⁾; противоречивост в мотивите на Първоинстанционния съд в подкрепа на твърдяната отличителност на марката Cannabis. Следователно обжалваното в настоящото производство Решение по дело T-234/06 трябва да се отмени изцяло.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 8 януари 2010 г. — Staatssecretaris van Justitie, друга страна: T. Kahveci

(Дело C-7/10)

(2010/C 63/58)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Justitie

Друга страна: T. Kahveci

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 7 от Решение № 1/80 [от 19 септември 1980 година относно развиване на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция] да се тълкува в смисъл, че членовете на семейството на турски работник, принадлежащ към легалния пазар на труда на държава членка, не могат да се позовават на тази разпоредба, след като работникът е придобил гражданството на приемащата държава членка, като същевременно е запазил турското си гражданство?
2. За отговора, който следва да се даде на първия въпрос, има ли значение моментът, в който съответният турски работник е придобил гражданството на приемащата държава членка?

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 8 януари 2010 г. — Staatssecretaris van Justitie, друга страна: O. Inan

(Дело C-9/10)

(2010/C 63/59)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Staatssecretaris van Justitie

O. Inan

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 7 от Решение № 1/80 [от 19 септември 1980 година относно развиване на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция] да се тълкува в смисъл, че членовете на семейството на турски работник, принадлежащ към легалния пазар на труда на държава членка, не могат да се позовават на тази разпоредба, след като работникът е придобил гражданството на приемащата държава членка, като същевременно е запазил турското си гражданство?
2. За отговора, който следва да се даде на първия въпрос, има ли значение моментът, в който съответният турски работник е придобил гражданството на приемащата държава членка?

Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело С-10/10)

(2010/С 63/60)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal, W. Mölls)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

— да се установи, че Република Австрия е нарушила задълженията си по член 56 ЕО, както и по член 40 ЕИП, като е разрешила данъчно приспадане на даренията за научно-изследователски и образователни организации само когато тези организации са установени в Австрия,

— да се осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според Комисията даренията в полза на научноизследователски и образователни организации с нестопанска цел попадат в обхвата на свободното движение на капитали по член 56 ЕО. Австрийското законодателство позволявало данъчно приспадане на даренията, направени в полза на такива организации, само ако са установени на територията на страната, но не и приспадането на дарения за подобни организации, установени в други държави членки, респективно в други държави от Европейското икономическо пространство. Това противоречало на член 56 от Договора за ЕО и член 40 от Договора за ЕИП.

Република Австрия обосновава посоченото законодателство с това, че става въпрос за допустимо ограничение на благоприятното третиране на даренията в конкретни области, което я освобождава от нейното задължение за финансиране. Това следвало *inter alia* и от Решение на Съда по дело *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, С-396/04. ⁽¹⁾

Комисията оспорва този довод. Спорните разпоредби правели разграничение въз основа на чисто географски критерии и независимо от целите на подпомаганите по този начин организации. Освен това не било доказано твърдението на Република Австрия за взаимодействие между прякото финансиране от държавата и данъчно насърчените дарения от частни лица. Дори ако се докаже твърдяното от Република Австрия взаимодействие, то не би обосновоало каквото и да е ограничение на свободното движение на капитали, тъй като не е налице квалифициран

интерес, който спада към структурата на данъчната система по смисъла на Решение на Съда по дело *Bachmann*, С-204/90 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Решение от 14 септември 2006 г. по дело *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, С-386/04, Recueil, 2006, стр.1-8203.

⁽²⁾ Решение от 28 януари 1992 г. по дело *Bachmann*, С-204/90, Recueil, 1992, стр. 1-249.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) на 11 януари 2010 г. — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions

(Дело С-14/10)

(2010/С 63/61)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nickel Institute

Ответник: Secretary of State for Work and Pensions

Преюдициални въпроси

1. Невалидни ли са Директива 2008/58/ЕО ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Тридесета директива за адаптиране към техническия прогрес“) и/или Регламент (ЕО) № 790/2009 ⁽²⁾ (наричан по-нататък „Първи регламент за адаптиране към техническия напредък“) в частта им, в която никеловите карбонати се класифицират или прекласифицират по съответните аспекти, доколкото:

- а) класификациите са приети без подходяща оценка на характерните свойства на никеловите карбонати съобразно изискваните критерии и данни, посочени в приложение VI към Директива 67/548/ЕИО ⁽³⁾ (наричана по-нататък „Директивата за опасните вещества“);
- б) не е бил надлежно разгледан въпросът дали характерните свойства на никеловите карбонати създават риск при нормално управление и употреба, докато такава преценка се изисква съгласно точки 1.1 и 1.4 от приложение VI към Директивата за опасните вещества;
- в) не са били изпълнени условията за прилагане на процедурата по член 28 от Директивата за опасните вещества;

- г) класификациите са били недопустимо основани на извъление за прилагане на изключение за целите на извършената от компетентния орган оценка на риска съгласно Регламент (ЕИО) № 793/93 ⁽⁴⁾; и/или
- д) не са изложени съображенията за приемане на класификациите, както се изисква от член 253 ЕО?
2. Невалидни ли са Директива 2009/2/ЕО ⁽⁵⁾ (наричана по-нататък „Тридесет и първата директива за адаптиране към техническия прогрес“) и Първият регламент за адаптиране към техническия напредък в частта им, в която се класифицират или прекласифицират никеловите хидроксиди и групите никелови вещества (наричани по-нататък заедно „спорните никелови вещества“) по съответните аспекти, доколкото:
- а) класификациите са приети не въз основа на подходяща оценка на характерните свойства на спорните никелови вещества съобразно изискваните критерии и данни, посочени в приложение VI към Директивата за опасните вещества, а по-скоро въз основа на определени дедуктивни методи;
- б) не е бил надлежно разгледан въпросът дали характерните свойства на спорните никелови вещества създават риск при нормално управление и употреба, докато такава преценка се изисква съгласно точки 1.1 и 1.4 от приложение VI към Директивата за опасните вещества; и/или
- в) не са били изпълнени условията за прилагане на процедурата по член 28 от Директивата за опасните вещества?
3. Невалиден ли е Първият регламент за адаптиране към техническия напредък в частта му, която се отнася до никеловите карбонати и до спорните никелови вещества, доколкото:
- а) не са били изпълнени условията за прилагане на процедурата по член 53 от Регламент (ЕО) № 1272/2008 ⁽⁶⁾ (наричан по-нататък „Регламента за класифицирането, етикетирането и опаковането“); и/или
- б) класификациите в таблица 3.1 от приложение VI към Регламента за класифицирането, етикетирането и опаковането са приети не въз основа на подходяща оценка на свойствата на никеловите карбонати и на спорните никелови вещества съобразно изискваните критерии и данни, посочени в приложение I към Регламента за класифицирането, етикетирането и опаковането, а по-скоро чрез прилагане на разпоредбите на приложение VII към Регламента за класифицирането, етикетирането и опаковането?

⁽¹⁾ Директива 2008/58/ЕО на Комисията от 21 август 2008 година за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес за тридесети път на Директива 67/548/ЕИО на Съвета за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ L 246, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 790/2009 на Комисията от 10 август 2009 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия напредък на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 235, стр. 1).

⁽³⁾ Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 година за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ L 196, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 1, стр. 23).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 година относно оценка и контрол на рисковете от съществуващите вещества (ОВ L 84, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 197).

⁽⁵⁾ Директива 2009/2/ЕО на Комисията от 15 януари 2009 година за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес за тридесет и първи път на Директива 67/548/ЕИО на Съвета за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ L 11, стр. 6).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) на 11 януари 2010 г. — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions

(Дело C-15/10)

(2010/C 63/62)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Etimine SA

Отговорник: Secretary of State for Work and Pensions

Преюдициални въпроси

1. Невалидни ли са спорните класификации на боратите в Директива 2008/58 ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Тридесетата директива за адаптиране към техническия прогрес“) и/или в Регламент 790/2009 ⁽²⁾ (наричан по-нататък „Първи регламент за адаптиране към техническия напредък“) на едно или няколко от следните основания:
- i) при включването на класификациите в Тридесетата директива за адаптиране към техническия прогрес са допуснати съществени процесуални нарушения;
- ii) класификациите са включени в Тридесетата директива за адаптиране към техническия прогрес в нарушение на Директива 67/548 ⁽³⁾ (наричана по-нататък „Директивата за опасните вещества“) и/или в резултат от явни грешки в преценката, доколкото:
- а) Комисията не е приложила или неправилно е приложила принципа за „нормално управление и употреба“, закрепен в приложение VI към Директивата за опасните вещества;

- б) критериите за оценка на риска са били неправилно приложени;
- в) Комисията не е приложила или неправилно е приложила критерия за „подходящия характер“, с което е нарушила точка 4.2.3.3 от приложение VI към Директивата за опасните вещества;
- г) Комисията не е отчела правилно необходимостта от епидемиологични данни/данни за хора; и/или
- д) Комисията неправомерно е екстраполирала данни за едно от веществата от групата на братите, за да класифицира други брати, и/или не е мотивирала в достатъчна степен решението си да извърши тази екстраполация, с което е нарушила член 253 ЕО;
- iii) при включването на класификациите в Тридесетата директива за адаптиране към техническия прогрес е допуснато нарушение на принципа на пропорционалност, който е основен принцип на общностното право?
2. Невалидни ли са спорните класификации на братите в Първия регламент за адаптиране към техническия напредък, доколкото:
- i) Първият регламент за адаптиране към техническия напредък е неправилно приет по реда на член 53 като негово правно основание; и/или
- ii) не са приложени критериите за ново хармонизирано класифициране съгласно приложение I към Регламент № 1272/2008⁽⁴⁾ (наричан по-нататък „Регламента за класифицирането, етикетирването и опаковането“), а вместо тях неправилно са приложени разпоредбите на приложение VII към Регламента за класифицирането, етикетирването и опаковането?

⁽¹⁾ Директива 2008/58/ЕО на Комисията от 21 август 2008 година за изменение с цел адаптиране към техническия прогрес за тридесети път на Директива 67/548/ЕИО на Съвета за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирването на опасни вещества (ОВ L 246, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 790/2009 на Комисията от 10 август 2009 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия напредък на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирването и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 235, стр. 1).

⁽³⁾ Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 година за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирването на опасни вещества (ОВ L 196, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 1, стр. 23).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирването и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) на 11 януари 2010 г. — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications и British Telecommunications PLC

(Дело C-16/10)

(2010/C 63/63)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Ответници: Office of Communications и British Telecommunications PLC

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли предоставеното на държавите членки правомощие по член 8, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО⁽¹⁾ (Директивата за универсалната услуга) във връзка с член 8 от Директива 2002/21/ЕО⁽²⁾ (Рамковата директива), с член 3, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Директива 2002/20/ЕО⁽³⁾ (Директивата за разрешение), с член 3, параграф 2 от Директивата за универсалната услуга, както и с други релевантни разпоредби на общностното право, а именно правомощието да определят едно или повече предприятия, за да гарантират предоставяне на универсалната услуга или на различните елементи от универсалната услуга, посочена в членове 4, 5, 6, 7 и член 9, параграф 2 от Директивата за универсалната услуга, да се тълкува в смисъл, че:

- а) държавата членка може да възложи на определеното на основание на тази разпоредба предприятие единствено конкретни задължения, които изискват от предприятието самò да предоставя на крайните потребители универсалната услуга или елемента от нея, за който е определено, или
- б) държавата членка може да възложи на определеното на основание на тази разпоредба предприятие най-ефективните, подходящи и пропорционални според нея конкретни задължения с оглед на целта да се гарантира предоставянето на универсалната услуга или на съответния елемент от нея на крайните потребители, независимо дали тези задължения изискват от определеното предприятие самò да предоставя универсалната услуга или съответния елемент от нея на крайните потребители?

2. Когато предприятието е определено на основание на член 8, параграф 1 от Директивата за универсалната услуга във връзка с член 5, параграф 1, буква б) от същата (комплексна телефонна справочна услуга), без от него да се изисква да предоставя такава услуга пряко на крайните потребители, посочените в първия въпрос разпоредби във връзка също с член 3, параграф 2 от Директивата за универсалната услуга дават ли право на държавите членки да възлагат на определеното предприятие следните конкретни задължения:

- а) да поддържа и актуализира комплексна база данни с информация за абонатите;
- б) да дава достъп до редовно актуализираното съдържание на комплексна база данни с информация за абонатите в подлежащ на машинна обработка формат на всяко лице, което иска да предоставя публични справочни услуги или указатели (независимо дали това лице възнамерява да предоставя комплексна справочна услуга на крайни потребители); и
- в) да предоставя базата данни при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и недискриминационни за съответното лице?

(¹) Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213).

(²) Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

(³) Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) (ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183).

Жалба, подадена на 14 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-24/10)

(2010/С 63/64)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: М. Karanasou-Apostolopoulou и G. Braun)

Ответник: Република Гърция

Искания на жалбоподателя

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/46 (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно счетоводните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива.

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/46 във вътрешното право е изтекъл на 5 септември 2008 г.

(¹) ОВ L 224, 16.8.2006, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 143.

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 18 януари 2010 г. — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Дело С-27/10)

(2010/С 63/65)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Ищец: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Ответници: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Преюдициални въпроси

1. Приложим ли е Регламент (ЕО) № 110/2008 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетиранието и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 110/2008“) при проверка на условията за регистрация на заявената на 19 декември 2001 г. и регистрираната на 31 януари 2003 г. марка, която съдържа ползващо се със закрила съгласно този регламент географско указание?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли поради нарушение на членове 16 и 23 от Регламент № 110/2008 да се отхвърли марката, която впрочем съдържа в един превод ползващо се със закрила съгласно Регламент № 110/2008 указание за произход и която е регистрирана за спиртни напитки, които с оглед на практиките на производство и на съдържанието на алкохол не отговарят на изискванията на Регламента за употребата на съответните географски указания?
3. Независимо от отговора на първия въпрос, трябва ли марка като описаната във втория въпрос по смисъла на член 3, параграф 1, буква ж) от Първа директива 89/104/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките, понастоящем Директива 2008/95/ЕГ ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (кодифицирана версия), да се разглежда като годна да въведе в заблуждение съответните потребители например относно вида, свойствата или географския произход на стоката или услугата?
4. Може ли, независимо от отговора на първия въпрос, доколкото съгласно член 3, параграф 2, буква а) от Директива 89/104/ЕИО държава членка е предвидила да се изключи регистрацията на марка или в случай на регистрация марката да бъде отменена, когато и доколкото може да се забрани използването на тази марка съгласно други разпоредби на правото относно марките на съответната държава или на Общността, да се изключи регистрацията на марка, доколкото тя съдържа елементи, които нарушават Регламент № 110/2008 и поради това може да се забрани използването на марката?

⁽¹⁾ ОВ L 39, стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92.

⁽³⁾ ОВ L 299, стр. 25.

Иск, предявен на 22 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-39/10)

(2010/С 63/66)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и K. Saaremäel-Stoilov)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е предвидила в своето законодателство възможността от облагане с данък върху доходите да бъдат освободени чуждестранните лица, чийто общ доход е толкова нисък, че те биха били освободени ако бяха местни данъчно задължени лица, Република Естония не е изпълнила задълженията си по член 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз и по член 28 от Споразумението за Европейското икономическо пространство,
- да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията е получила оплакване от естонски гражданин, който пребивава в Република Финландия, свързано с облагането с данък върху доходите на пенсията му, получавана от Естония. Този гражданин се оплаква, че Република Естония не прилага спрямо неговата пенсия нито обичайния необлагаем минимум за доходите, предвиден за местните лица, нито специалния необлагаем минимум за доходите, предвиден за местните лица — пенсионери.

Подалото оплакването лице получава половината от дохода си под формата на пенсия от Република Естония, а другата половина — като пенсия от Република Финландия. Доходът му е много нисък и дори ако получава целия си доход от една и съща държава членка, същият би бил облаган с намалена данъчна ставка или изобщо не би бил облаган с данък.

От постоянната практика на Съда следва, че макар прякото данъчно облагане да е от компетентността на държавите членки, те трябва да упражняват своята компетентност в съответствие с правото на Европейския съюз и да избягват дискриминацията, основана на гражданство.

Ако чуждестранно данъчно задължено лице, което се е възползвало от правото на свободно движение на работници, не е възможно да бъде освободено от данък, от който могат да бъдат освободени местните данъчно задължени лица, това би представлявало различно третиране на местните и чуждестранните лица, и същевременно ограничение на свободното презгранично движение.

Възможно ли е и ако да — доколко — това различно третиране да се разглежда като уместно и обосновано поради различното местопребиваване?

При обстоятелства, при които световният общ доход на данъчно задължено лице е толкова нисък, че държавата на източника на дохода не би обложила с данък този доход или би го обложила с намалена данъчна ставка ако същият е получен от местно лице, според Комисията при облагане на чуждестранни лица с данък върху доходите държавите членки би трябвало да вземат предвид тяхното лично и семейно положение, за да се гарантира равното третиране с местните данъчно задължени лица.

Ако в законодателството си държава членка е предвидила минимален праг, под който се приема, че данъчно задълженото лице няма средства да финансира публични разходи, няма причина между данъчно задължените лица, чийто доход е под определения минимален праг, да се прави разлика според тяхното местопребиваване.

Според Комисията разпоредбите на естонския Закон за данъците върху доходите на физическите лица и корпоративното подоходно облагане, които не допускат от облагане с данък върху доходите да се освободят чуждестранните лица, които получават половината от дохода си от Естония, а другата половина — от друга държава членка, а общият им доход е толкова нисък, че те биха били освободени от облагане с данък върху доходите ако бяха местни данъчно задължени лица, са в противоречие с член 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 28 от Споразумението за Европейското икономическо пространство.

Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 10 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 158, 21.06.2008 г.

Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Испания) — Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Дело C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 6, 10.1.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 7.2.2009 г.

Определение на председателя на шести състав на Съда от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Унгария

(Дело C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Език на производството: унгарски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Определение на председателя на осми състав на Съда от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-44/09) ⁽¹⁾

(2010/С 63/71)

Език на производството: гръцки

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Определение на председателя на седми състав на Съда от 4 декември 2009 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело С-46/09) ⁽¹⁾

(2010/С 63/72)

Език на производството: естонски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 24 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело С-121/09) ⁽¹⁾

(2010/С 63/73)

Език на производството: италиански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 141, 20.6.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург

(Дело С-126/09) ⁽¹⁾

(2010/С 63/74)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 141, 20.6.2009 г.

Определение на председателя на от 11 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело С-139/09) ⁽¹⁾

(2010/С 63/75)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 141, 20.06.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 15 декември 2009 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург

(Дело С-141/09) ⁽¹⁾

(2010/С 63/76)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 141, 20.6.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 17 декември 2009 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург

(Дело С-149/09) ⁽¹⁾

(2010/С 63/77)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 141, 20.6.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 15 декември 2009 г. — Европейска комисия/Португалска република(Дело C-280/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Език на производството: португалски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 256, 24.10. 2009 г.

Определение на председателя на Съда от 5 ноември 2009 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te Amsterdam, Нидерландия) — Наказателно производство/Х(Дело C-297/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Език на производството: нидерландски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 16.1.2010 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 21 януари 2010 г. —
Goncharov/CXВП — DSB (DSBW)

(Дело T-34/07) ⁽¹⁾

(„Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността DSBW — По-ранна словна марка на Общността DSB — Относително основание за отказ — Вероятност от обръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009“)

(2010/С 63/80)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Karen Goncharov (Москва, Русия) (представители: G. Hasselblatt и A. Späth, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално А. Poch, впоследствие В. Schmidt)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: DSB (Копенхаген, Дания) (представители: F. González Díaz и T. Graf, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 4 декември 2006 г. (преписка № R 1330/2005-2) относно процедура по възражение между DSB и г-н Karen Goncharov

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Karen Goncharov да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 14.4.2007 г.

Решение на Общия съд от 21 януари 2010 г. — G-Star
Raw Denim/CXВП — ESGW (G Stor)

(Дело T-309/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „G Stor“ — По-ранни национална марка и фигуративна и словни марки на Общността „G-STAR“ и „G-STAR RAW DENIM“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между марките — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009))

(2010/С 63/81)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: G-Star Raw Denim kft (Будапеща, Унгария) (представител: G. Vos, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: D. Botis и J. Novais Gonçalves)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: ESGW Holdings Ltd (Road Town, Британски Вирджински острови, Обединеното кралство)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 14 април 2008 г. (преписка R 1232/2007-1) относно процедура по възражение между G-Star Raw Denim kft и ESGW Holdings Ltd

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда G-Star Raw Denim kft да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 11.10.2008 г.

Решение на Общия съд от 27 януари 2010 г. — REWE-Zentral/CXВП — Grupo Corporativo Teupe (Solfrutta)(Дело T-331/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Solfrutta“ — Поранна словна марка на Общността „FRUTISOL“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от обръкване — Частичен отказ за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009))

(2010/С 63/82)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: REWE-Zentral AG (Кьолн, Германия)
(представители: M. Kinkeldey и A. Bognár, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Grupo Corporativo Teupe, SL (Мадрид, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 21 май 2008 г. (преписка R 1679/2007-2) относно процедура по възражение между Grupo Corporativo Teupe, SL и REWE-Zentral AG

Диспозитив

1. Отменя решението на втори апелативен състав на СХВП от 21 май 2008 г. (преписка R 1679/2007-2).
2. Осъжда СХВП да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 260, 11.10.2008 г.

Определение на председателя на Общия съд от 20 януари 2010 г. — Agriconsulting Europe/Комисия

(Дело T-443/09 R)

(„Обезпечително производство — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Отхвърляне на оферта — Молба за постановяване на временни мерки и за спиране на изпълнението — Загуба на възможност — Липса на значителна и непоправима вреда — Липса на неотложност“)

(2010/С 63/83)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Agriconsulting Europe SA (Брюксел, Белгия)
(представители: F. Sciaudone, R. Sciaudone и A. Neri, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Bordes и L. Prete)

Предмет

Молба за постановяване на временни мерки в производството по възлагане на обществени поръчки EuropeAid/127054/C/SER/Multi за предоставяне на краткосрочни услуги изключително в полза на трети страни, които се ползват от външната помощ на Комисията.

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 30 ноември 2009 г. — Fercal — Consultadoria e Serviços/CXВП — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)

(Дело T-474/09)

(2010/С 63/84)

Език на жалбата: португалски

Страни

Жалбоподател: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltda (Лисабон, Португалия) (представител: A. Rodrigues, advogado)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Швеция)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 18 август 2009 г. по преписка R 1253/2008-2 и в резултат на това да се запази регистрацията на марка на Общността № 1 077 858, „JACKSON SHOES“.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: „JACKSON SHOES“

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: шведска словна марка „JACSON OF SCANDINAVIA AB“

Решение на отдела по отпяна: уважава искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 4 и на член 53, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 относно марката на Общността, доколкото не съществува никаква вероятност от объркване между марка „JACKSON SHOES“ и марка „JACSON OF SCANDINAVIA AB“.

Макар да съществуват графични и фонетични прилики между наименованията JACKSON и JACSON, при сравнението на знаците същите трябва да се вземат предвид като цяло: „JACKSON SHOES“/„JACSON OF SCANDINAVIA AB“.

Не би могло да се признае (въз основа само на шведското търговско наименование) право на изключително използване във всички държави — членки на Европейския съюз, на наименование, което в много от тях е използвано обичайно от хиляди лица, както и от други предприятия, и което поради това представлява знак със слаб отличителен характер. Следователно не би могло да се попречи същият този знак — или друг подобен на него — да бъде използван отново от трети лица в съчетание с други елементи.

Освен това, поради включването на буквеното съкращение АВ, средният потребител в случая без затруднение възприема въпросните знаци като отделни знаци от различен вид: единият представлява словна марка, а другият — търговско наименование.

Жалба, подадена на 4 януари 2010 г. — PPG и SNF/ЕСНА

(Дело T-1/10)

(2010/С 63/85)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Брюксел, Белгия), SNF SAS (Андрезийо, Франция) (представители: K. Van Maldegem, P. Sellar и R. Cana, lawyers)

Отвeтник: Европейска агенция по химикали (ЕСНА)

Искания на жалбоподателите

— жалбата да се обяви за допустима и основателна,

— да се отмени обжалваният акт,

— да се осъди ЕСНА да заплати съдебните разноски,

— да се постановят други мерки по усмотрение на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат да се отмени решението на Европейската агенция по химикали (наричана по-нататък „ЕСНА“) от 7 декември 2009 г. за идентифициране на акриламид (ЕС № 201 — 173 — 7) като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Регламента REACH“), в съответствие с член 59 от Регламента REACH.

Въз основа на обжалваното решение, за което жалбоподателите узнават от прессъобщение на ЕСНА от 7 декември 2009 г., веществото акриламид е включено в списъка с 15 нови химични вещества от списъка на кандидат веществата, които пораждат сериозно безпокойство. Жалбоподателите твърдят, че вследствие от това решение от тях ще се изисква да предоставят определена информация за съдържанието на акриламида в продуктите, които продават на своите клиенти, за да могат тези клиенти да изпълнят задълженията си за нотифициране и информиране по Регламента REACH. Освен това от тях може да се изисква да актуализират информационните листове за безопасност и/или да съобщят на своите клиенти информация за идентифицирането на акриламид като вещество, пораждащо сериозно безпокойство.

Жалбоподателите поддържат, че обжалваният акт е незаконосъобразен, тъй като се основа на оценка на акриламида, която е неправилна от научна и правна гледна точка. Според тях при приемането на обжалвания акт ответникът е допуснал явна грешка в преценката. В частност жалбоподателите твърдят, че обжалваният акт е приет в нарушение на приложимите правила на Регламента REACH за идентифициране на веществата, които пораждаат сериозно безпокойство.

В обобщение жалбоподателите изтъкват, че с обжалвания акт акриламидът фактически е идентифициран като пораждащо сериозно безпокойство вещество въз основа на разбирането, че акриламидът е химично вещество. Според жалбоподателите обаче акриламидът се използва единствено като междинен продукт и поради това на основание на член 2, параграф 8 и член 59 от Регламента REACH към акриламида не следва да се прилага отнасящият се до разрешаването дял VII от същия регламент.

Освен това жалбоподателите поддържат, че обжалваният акт е приет въз основа на непълни доказателства, поради което ответникът е допуснал явна грешка в преценката.

Накрая жалбоподателите твърдят, че обжалваният акт нарушава не само изискванията на Регламента REACH, но и принципите на пропорционалност и равно третиране.

(¹) Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправка — ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84).

Жалба, подадена на 15 януари 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу Определение на Съда на публичната служба от 29 октомври 2009 г. по дело Marcuccio/Комисия, F-94/08

(Дело T-12/10 P)

(2010/С 63/86)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- във всички случаи: да се отмени изцяло и без никакво изключение обжалваното определение,
- да се обяви за напълно допустима като цяло и без никакво изключение първоинстанционната жалба във връзка, с която е издадено обжалваното определение,
- като главно искане: да се уважат изцяло и без никакво изключение исканията на жалбоподателя, съдържани се в първоинстанционната жалба,
- да се осъди ответника да заплати на жалбоподателя всички съдебни разноски, разходи и хонорари, понесени от последния в производствата пред всички досегашни инстанции по настоящото дело,
- при условията на евентуалност: да се върне делото на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в друг състав, по съществуващото на същото.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Определение на Съда на публичната служба (СПС) от 29 октомври 2009 г., постановено по дело F-94/08. С това Определение се отхвърля, като явно недопустима жалба, с предмет отмяната на докладна записка от 28 март 2008 г., с която Европейската комисия уведомява жалбоподателя за намерението си да направи удържа на пенсията му за инвалидност, за да покрие направените в предходно производство съдебни разноски.

В подкрепа на исканията си, жалбоподателят изтъква изопачаването и преиначаването на фактите, извършено с обжалваното определение, пълна липса на мотиви, както и неправилно прилагане и тълкуване на принципа *tempus regis actum* и на понятието за увреждащ акт.

Жалба, подадена на 22 януари 2010 г. — Alisei/Комисия

(Дело T-16/10)

(2010/С 63/87)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Alisei (Рим, Италия) (представители: F. Sciaudone, avvocato, R. Sciaudone, avvocato, A. Neri, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението за отхвърляне,
- да се отмени решението за възлагане,
- да се осъди Комисията да заплати обезщетение за вреди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба Alisei иска:

- отмяната на решението на Комисията от 29 октомври 2009 г., с което същата, от една страна, не е уважила заявлението за отпускане на безвъзмездни средства, представено от жалбоподателя в рамките на поканата за представяне на предложения „Facility for rapid response to soaring food prices in developing countries“ (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi), и от друга страна — е включила неговото заявление в списък с резерви;
- отмяната на решението на Комисията от 29 октомври 2009 г., с което същата е избрала заявлението за отпускане на безвъзмездни средства, представено от друга организация;
- обезщетение за претърпените вреди.

В това отношение се поддържа, че съгласно указанията, съдържащи се в поканата за представяне на предложения, жалбоподателят е предложил дейност, насочена към подобряване на производствените капацитети в Сао Томе и Принсипи, посочвайки за тази цел като местен партньор организация, специализирана в селскостопанския сектор.

Тъй като предложението на жалбоподателя е било предварително подбрано, същият е бил поканен да представи пълното заявление до 15 септември 2009 г.

Тъй като не получава никакво съобщение относно изхода на оценката на предложението си, за разлика от останалите организации, които са отговорили на въпросната покана за представяне на предложения, жалбоподателят иска информация с електронно писмо от 17 ноември 2009 г. Комисията своевременно уведомява, че отговорът вече е бил изпратен на всички участници и, във всеки случай, прилага копие от същия. С обжалваното решение Европейската комисия съобщава на жалбоподателя, че комитетът за оценка не е избрал неговото предложение за целите на отпускането на безвъзмездни средства и че е взел решение да включи неговото предложение в списък с резерви, валиден до 31 декември 2009 г. Освен това Комисията съобщава, че в случай, че Alisei не бъде потърсен в рамките на определен период, същият вече

няма да бъде взет предвид при отпускането на средства в рамките на въпросната покана за представяне на предложения.

В подкрепа на искането за отмяна на решението, с което се отхвърля заявлението на жалбоподателя за отпускане на безвъзмездни средства, се изтъква:

- нарушението на задължението за мотивиране, доколкото Комисията не е посочила, а съзнателно и изрично е отхвърлила искането за информация в този смисъл, мотивите (макар и кратки), поради които заявлението на жалбоподателя е било изключено и поставено в списък с резерви,
  - нарушението на принципа на прозрачност на административната дейност, на принципа на равно третиране и на правото на защита, доколкото Комисията е уведомила останалите изключени участници за мотивите за изключване, обуславяйки същевременно съобщаването на данните на жалбоподателя от изтичането на периода на валидност на списъка с резерви.
- В подкрепа на искането за отмяна на решението, с което се възлага отпускането на средства на възлагашата организация, се изтъква:
- погрешната и неоснователна оценка на решението, доколкото Комисията е избрала за отпускане на безвъзмездни средства заявление, представено от организация с ограничен професионален опит и недостатъчен технически капацитет, а и лишена от автономия спрямо тези, представени от останалите организации, и в частност спрямо това на жалбоподателя.

Жалбоподателят иска и обезщетение за претърпените вреди.

Определение на Общия съд от 7 януари 2010 г. — van Hest/Съвет и Комисия

(Дело T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/С 63/88)

Език на производството: нидерландски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 7.3.1998 г.

Определение на Общия съд от 14 януари 2010 г. —
Koninklijke FrieslandCampina/Комисия

(Дело T-348/03 RENV) ⁽¹⁾

(2010/С 63/89)

Език на производството: нидерландски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде
заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 21, 24.1.2004 г.

Определение на Общия съд от 11 януари 2010 г. — Reno
Schuhcentrum/СХВП — Payless ShoeSource Worldwide
(Payless ShoeSource)

(Дело T-173/07) ⁽¹⁾

(2010/С 63/90)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде
заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 170, 21.7.2007 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

**Жалба, подадена на 15 декември 2009 г. —
Michail/Комисия**

(Дело F-100/09)

(2010/С 63/91)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Christos Michail (Брюксел, Белгия) (представител: С. Meidani, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на ответника, с което се отхвърля искането за съдействие на жалбоподателя, отправено на основание член 24 от Правилника, поради психически тормоз, на който твърди, че е бил подложен

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението от 9 март 2009 г. за отхвърляне на искането за съдействие, отправено на основание член 24 от Правилника;

— да се осъди Комисията да поправи неимуществените вреди в размер на 30 000 EUR;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 15 декември 2009 г. — AA/Комисия

(Дело F-101/09)

(2010/С 63/92)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AA (Брюксел, Белгия) (представители: К. Van Maldegem и С. Megeu, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Като основно искане, да се отмени частично решението да се класира жалбоподателя в степен AD6, стъпка 2 и да се осъди ответникът да поправи причинените неимуществени и имуществени вреди. При условията на евентуалност, да се осъди ответникът да заплати обезщетение за неимуществените и имуществените вреди, причинени от закъснението при назначаването на жалбоподателя

Искания на жалбоподателя

— като основно искане, да се отмени решението от 19 февруари 2009 г. в частта, в която се установява окончателното класиране на жалбоподателя, както и да се осъди ответникът да заплати обезщетение в размер на 320 854 EUR и компенсаторни и мораторни лихви в размер на 6,75 % за претърпените неимуществени и имуществени вреди,

— при условията на евентуалност, да се осъди ответникът да заплати обезщетение в размер на 2 331 246 EUR и компенсаторни и мораторни лихви в размер на 6,75 % за неимуществените и имуществените вреди, причинени от закъснението при назначаването на жалбоподателя,

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

**Жалба, подадена на 4 януари 2010 г. —
Marcuccio/Комисия**

(Дело F-1/10)

(2010/С 63/93)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Лече) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решенията за отхвърляне на исканията на жалбоподателя за възстановяване на 100 % на някои медицински разходи

Искания на жалбоподателя

- да се отменят, независимо от формата, в която са приети, решенията за отхвърляне на двете искания за възстановяване от 25 декември 2008 г.;
- да се отмени, независимо от формата, в която е прието, решението за отхвърляне на искането от 27 декември 2008 г.;
- да се отмени, доколкото е необходимо и независимо от формата, в която е прието, решението за отхвърляне на жалбата от 11 юли 2009 г. подадена от жалбоподателя срещу две решения за отхвърляне на двете искания за възстановяване от 25 декември 2008 г. както и срещу решението за отхвърляне на искането от 27 декември 2008 г.;
- да се отмени, доколкото е необходимо, докладна записка от 21 септември 2009 г., получена от жалбоподателя на език различен от италиански на 26 октомври 2009 г. и в превода на италиански език на 24 декември 2009 г.;
- да се осъди ответника да заплати незабавно на жалбоподателя, като възстановяване на 100 % на направените от него медицински разходи, за които е поискал възстановяване по общата схема за здравно осигуряване, сумата от 2 519,08 EUR, или по-малка сума, която Съдът на публичната служба определи по справедливост на това основание, ведно с лихвите върху горепосочената сума, считано от първия ден на петия месец след момента, в който на адресата на искането от 27 декември 2008 г., както и на двете искания за възстановяване от 25 декември 2008 г., е била дадена възможност да се запознае с тях, в размер на 10 % годишно, с годишна капитализация, или в размер с годишна капитализация и начален момент, които Съдът на публичната служба определи по справедливост;
- да се осъди Комисията да заплати незабавно на жалбоподателя разликата между сумата, платена от последния за направените от него в периода от 1 декември 2000 г. до 30 ноември 2008 г., включително, медицински разходи, обект на многобройни искания за възстановяване по общата схема за здравно осигуряване, отправени от жалбоподателя в периода от 1 декември 2000 г. до 30 ноември 2008 г. и възстановената му до момента сума, или сумата, която Съдът на публичната служба определи по справедливост в това отношение, ведно с лихвите върху горепосочената разлика, или върху сумата, която Съдът на публичната служба определи по справедливост, считано от първия ден на петия месец след момента, в който на адресата на искането от 27 декември 2008 г. е била дадена възможност да се запознае с него, в размер на 10 % годишно, с годишна капитализация, или в размер с годишна капитализация и начален момент, които Съдът на публичната служба определи по справедливост;
- да се осъди ответника да заплати съдебните разходи.

**Жалба, подадена на 7 януари 2010 г. —
Marcuccio/Комисия**

(Дело F-2/10)

(2010/С 63/94)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Luigi Marcuccio (Tricase, Лече) (представител: G. Cipressa, avvocato)*Ответник:* Европейска комисия**Предмет на производството**

Отмяна на решенията за отхвърляне на исканията на жалбоподателя за възстановяване на 100 % на някои медицински разходи

Искания на жалбоподателя

- да се отмени, независимо от формата, в която е прието, решението за отхвърляне на искането от 17 март 2009 г.;
- да се отмени, доколкото е необходимо докладна записка от 9 юни 2009 г.;
- да се отмени, доколкото е необходимо и независимо от формата, в която е прието, решението за отхвърляне на жалбата от 15 септември 2009 г., подадена от жалбоподателя срещу решението за отхвърляне на искането от 17 март 2009 г.;
- да се отмени, доколкото е необходимо докладна записка от 22 септември 2009 г.;
- да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя разликата между сумата, платена от последния за направените от него в периода от 1 декември 2000 г. до 17 март 2009 г., включително, медицински разходи, обект на многобройни искания за възстановяване, отправени от жалбоподателя в периода от 1 декември 2000 г. до 17 март 2009 г. и възстановената му до момента по общата схема за здравно осигуряване сума, или сумата, която Съдът на публичната служба определи по справедливост, ведно с лихвите върху горепосочената разлика или върху сумата, която Съдът на публичната служба определи по справедливост, считано от първия ден на петия месец след момента, в който на адресата на искането от 17 март 2009 г. е била дадена възможност да се запознае с него, в размер на 10 % годишно, с годишна капитализация, или в размер с годишна капитализация и начален момент, които Съдът на публичната служба определи по справедливост;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 януари 2010 г. — Nastvogel/Съвет

(Дело F-4/10)

(2010/С 63/95)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Christiana Nastvogel (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението, с което се приема атестационния доклад за жалбоподателя за периода 1 юли 2006 г.—31 декември 2007 г.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението, с което се приема атестационния доклад за жалбоподателя за периода 1 юли 2006 г.—31 декември 2007 г.,

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 19 януари 2010 г. — Clarke/СХВП

(Дело F-5/10)

(2010/С 63/96)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Nicole Clarke (Аликанте, Испания) (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Предмет на производството

От една страна, да се обяви за недействителна клаузата в договора на жалбоподателя, която предвижда автоматично прекратяване на трудовия договор в случай, че жалбоподателят не е включен в списъка на резервите на предвиден за нуждите на

СХВП външен конкурс, а от друга страна, да се обяви, че конкурси ОНМІ/AD/01/07, ОНМІ/AD/02/07, ОНМІ/AST/01/07 и ОНМІ/AST/02/02 не произвеждат последици върху договора на жалбоподателя. Освен това, жалбоподателят иска да му бъде присъдено обезщетение за вреди.

Искания на жалбоподателя

— Съдът на публичната служба да отмени писмото на СХВП от 12 март 2009 г. и съдържащото се в него решение на СХВП, съгласно което трудовоправното отношение на жалбоподателя се прекратява с 8-месечен срок на предизвестие, считано от 16 март 2009 г., като установи съществуващо трудово правоотношение на жалбоподателя със СХВП. Жалбоподателят иска, доколкото Съдът на публичната служба прецени за необходимо, да бъдат отменени допълнителните писма на СХВП от 3 август 2009 г. (спиране на срока за 3 месеца) и от 9 октомври 2009 г. (отхвърляне на жалбата), които според жалбоподателя имат акцесорно значение.

— Съдът на публичната служба да отмени клаузата за разваляне в член 5 от трудовия договор между жалбоподателя и СХВП или да я обяви за недействителна, а при условията на евентуалност,

— да обяви, че и в бъдеще прекратяването на трудовия договор на жалбоподателя не може да се основава на клаузата за разваляне в трудовия договор,

— при условията на евентуалност, да установи, че посочените в писмото на СХВП от 12 март 2009 г. конкурси не са могли да предизвикат неблагоприятните последици на клаузата за разваляне.

— Съдът на публичната служба да осъди СХВП да изплати на жалбоподателя обезщетение в подходящ размер за произтеклите от посочените в точка 1 от жалбата изявления нематериални вреди, определен по справедливост от Съда на публичната служба.

— В случай, че практически вече дейността на жалбоподателя към момента на произнасяне на решението на Съда на публичната служба е прекратена и/или поради неправомерното поведение на СХВП е прекратено изплащането на дължимото от СХВП на жалбоподателя възнаграждение въпреки съществуващото трудово правоотношение:

— Съдът на публичната служба да осъди СХВП, като установи задължението на СХВП съгласно досегашните условия да продължи трудовоправното отношение с жалбоподателя и да го възстанови на служба, да поправи възникналите за жалбоподателя материални вреди, по-специално като изплати всички евентуално неизплатени възнаграждения, и всички други причинени с противоправното поведение на СХВП разходи (след приспадане на полученото обезщетение на безработица).

- При условията на евентуалност, ако поради основания от правно или фактическо естество в настоящия случай не се стигне до възстановяване на жалбоподателя на служба и/или до продължаване на трудовото правоотношение с него при досегашните условия, да се осъди СХВП да изплати на жалбоподателя за материалните вреди, възникнали вследствие на незаконното прекратяване на трудовата дейност, обезщетение в размер на разликата между действителния доход и дохода, който трябваше да се очаква, в сравнение с дохода, който жалбоподателят щеше да получи, ако договорът продължаваше да действа, като се вземат предвид подлежащите на изплащане пенсионни и други права.
- Съдът на публичната служба да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 19 януари 2010 г. — Munch/СХВП

(Дело F-6/10)

(2010/С 63/97)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Yannick Munch (Барселона, Испания) (представител: Н. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Предмет на производството

От една страна, да се обяви за недействителна клаузата в договора на жалбоподателя, която предвижда автоматично прекратяване на трудовия договор в случай, че жалбоподателят не е включен в списъка на резервите на предвиден за нуждите на СХВП външен конкурс, а от друга страна, да се обяви, че конкурси ОНМИ/AD/01/07, ОНМИ/AD/02/07, ОНМИ/AST/01/07 и ОНМИ/AST/02/02 не произвеждат последици върху договора на жалбоподателя. Освен това, жалбоподателят иска да му бъде присъдено обезщетение за вреди.

Искания на жалбоподателя

- Съдът на публичната служба да отмени писмото на СХВП от 12 март 2009 г. и съдържашото се в него решение на СХВП, съгласно което трудовоправното отношение на жалбоподателя се прекратява със 7-месечен срок на предизвестие, считано от 16 март 2009 г., като установи съществуващо трудово правоотношение на жалбоподателя със СХВП. Жалбоподателят иска, доколкото Съдът на публичната служба прецени за необходимо, да бъдат отменени допълнителните писма на СХВП от 3 август 2009 г. (спиране на

срока за 3 месеца) и от 9 октомври 2009 г. (отхвърляне на жалбата), които според жалбоподателя имат аксесорно значение.

- Съдът на публичната служба да отмени клаузата за разваляне в член 5 от трудовия договор между жалбоподателя и СХВП или да я обяви за недействителна, а при условията на евентуалност,
  - да обяви, че и в бъдеще прекратяването на трудовия договор на жалбоподателя не може да се основава на клаузата за разваляне в трудовия договор,
  - при условията на евентуалност, да установи, че посочените в писмото на СХВП от 12 март 2009 г. конкурси не са могли да предизвикат неблагоприятните последици на клаузата за разваляне.
- Съдът на публичната служба да осъди СХВП да изплати на жалбоподателя обезщетение в подходящ размер за произтеклите от посочените в точка 1 от жалбата изявления нематериални вреди, определен по справедливост от Съда на публичната служба.
- Съдът на публичната служба да осъди СХВП, като установи задължението на СХВП съгласно досегашните условия да продължи трудовоправното отношение с жалбоподателя и да го възстанови на служба, да поправи възникналите за жалбоподателя материални вреди, по-специално като изплати всички евентуално неизплатени възнаграждения, и всички други причинени с противоправното поведение на СХВП разходи (след приспадане на полученото обезщетение на безработица),
  - при условията на евентуалност, ако поради основания от правно или фактическо естество в настоящия случай не се стигне до възстановяване на жалбоподателя на служба и/или до продължаване на трудовото правоотношение с него при досегашните условия, да се осъди СХВП да изплати на жалбоподателя за материалните вреди, възникнали вследствие на незаконното прекратяване на трудовата дейност, обезщетение в размер на разликата между действителния доход и дохода, който трябваше да се очаква, в сравнение с дохода, който жалбоподателят щеше да получи, ако договорът продължаваше да действа, като се вземат предвид подлежащите на изплащане пенсионни и други права,
  - във всички случаи обаче, за възникналите вследствие на незаконното прекратяване на трудовото му правоотношение вреди на жалбоподателя да се изплати обезщетение в размер на разликата между получавания от него до 15 октомври 2009 г. доход и дохода, който щеше да получи, ако договорът продължаваше да действа до 15 ноември 2009 г., като се вземат предвид подлежащите на изплащане пенсионни и други права.
- Съдът на публичната служба да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

2010/С 63/90	Дело T-173/07: Определение на Общия съд от 11 януари 2010 г. — Reno Schuhcentrum/СХВП — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	51
--------------	---	----

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2010/С 63/91	Дело F-100/09: Жалба, подадена на 15 декември 2009 г. — Michail/Комисия	52
2010/С 63/92	Дело F-101/09: Жалба, подадена на 15 декември 2009 г. — AA/Комисия	52
2010/С 63/93	Дело F-1/10: Жалба, подадена на 4 януари 2010 г. — Marcuccio/Комисия	52
2010/С 63/94	Дело F-2/10: Жалба, подадена на 7 януари 2010 г. — Marcuccio/Комисия	53
2010/С 63/95	Дело F-4/10: Жалба, подадена на 18 януари 2010 г. — Nastvogel/Съвет	54
2010/С 63/96	Дело F-5/10: Жалба, подадена на 19 януари 2010 г. — Clarke/СХВП	54
2010/С 63/97	Дело F-6/10: Жалба, подадена на 19 януари 2010 г. — Munch/СХВП	55

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общноезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

